

690.0411

26458

8.3

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

26 เม.ย 2544

สารนิพนธ์

ของ

นางสาววิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย

ท 125317

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

มีนาคม 2544

แรงจูงใจในการศึกษาคู่ระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

บทคัดย่อ

ของ

นางสาววิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย

สารนิพนธ์
650.0711 ๖645๕.

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
มีนาคม 2544

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (2 - 3 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จาก 3 สาขาวิชา คือ ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชีทั่วไปและการจัดการ จำนวน 172 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนทางเดียว และทำการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ LSD ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวมทุกด้านและในแต่ละด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจในระดับน้อย
2. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า สาขาวิชาการบัญชีทั่วไปมีแรงจูงใจแตกต่างกับสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยสาขาวิชาการบัญชีทั่วไปมีแรงจูงใจสูงกว่าสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาการบัญชีทั่วไปมีแรงจูงใจแตกต่างกับสาขาวิชาการจัดการ โดยสาขาวิชาการบัญชีทั่วไปมีแรงจูงใจสูงกว่าสาขาวิชาการจัดการ
3. นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านปัจจัยทางสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและ โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัวผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจแตกต่างกับผลการเรียนต่ำ โดยผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจสูงกว่าผลการเรียนต่ำ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจแตกต่างกับผลการเรียนต่ำ โดยผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจสูงกว่าผลการเรียนต่ำ และผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจแตกต่างกับผลการเรียนปานกลาง โดยผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจสูงกว่าผลการเรียนปานกลาง โดยรวมทุกด้าน ผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจแตกต่างกับผลการเรียนต่ำ โดยผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจสูงกว่าผลการเรียนต่ำ
4. นักศึกษาที่ศึกษาในภาคการเรียนต่างกัน คือ ภาคปกติและภาคสมทบมีแรงจูงใจโดยรวมทุกด้านและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

FACTORS MOTIVATING THE STUDENTS AT RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY,
BORPIPIMUK MAHAMEK CAMPUS TO FURTHER THEIR STUDIES IN DEGREE LEVEL

AN ABSTRACT

BY

MISS VIPA ARAMRUNGROJCHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Education degree in Business Education

at Srinakharinwirot University

March 2001

The purpose of this research was to study and to compare five factors which motivated the students at Rajamangala Institute of Technology, Borpitpimuk Mahamek Campus to further their studies in degree level. The five factors were personal rationales, institutional characteristics, relevant persons, social factors, and economical factors.

The sample used in this study was 172 third-year degree students of the academic year 1999 from three majors of business administration curriculum — Business English, Accounting and Management. The rating scale questionnaire with 4 choices was used in the data collection. The statistics employed in the data analysis included such basis statistics as percentage, means, standard deviation, t-test and one - way analysis of variances. The LSD method was used to compare the two average scores.

The findings were as follows:

1. The students were motivated to further their studies in degree level by every aspect. The motivation in each aspect as personal rationales, institutional characteristics, social factor and economical factor was at high level, and the motivation in the aspect of relevant persons was at low level.
2. The students with different majors had no significant differences in their overall motive aspects. When each motive aspect considered, it was found that the students had significant differences at .05 level in their motive aspect of institutional characteristics. When the two average scores compared, it was found that the students majoring in Accounting had different motive aspects from the ones majoring in Business English — the students majoring in Accounting had higher motivations than those majoring in Business English. The students majoring in Accounting had differences motive aspect from the ones majoring in Management — the students majoring in Accounting had higher motivations than those majoring in Management.
3. The students with different academic achievement had no significant differences in their motive aspects concerning institutional characteristics, relevant persons, and social factors but had significant differences at .05 level in personal rationales, economical factors and the others. When the two average scores compared, it was found that the students with high academic achievement had differences in personal rationales from the ones with low academic achievement — the high academic achievement students had higher motivations than the low academic achievement ones. According to economical factors the students with high academic achievement had different motive aspects from the ones with low academic achievement — the high academic achievement students

had higher motivations than the low academic achievement ones. The students with high academic achievement had different motive aspects from the ones with moderate academic achievement — the high academic achievement students had higher motivations than the moderate academic achievement ones. On the whole, the students with high academic achievement had different motivations from the ones with low academic achievement — the high academic achievement students had higher motivations than the low academic achievement ones.

4. The students studying in different time – day time and evening time – had no significant differences in the overall motive aspects and in each of them.

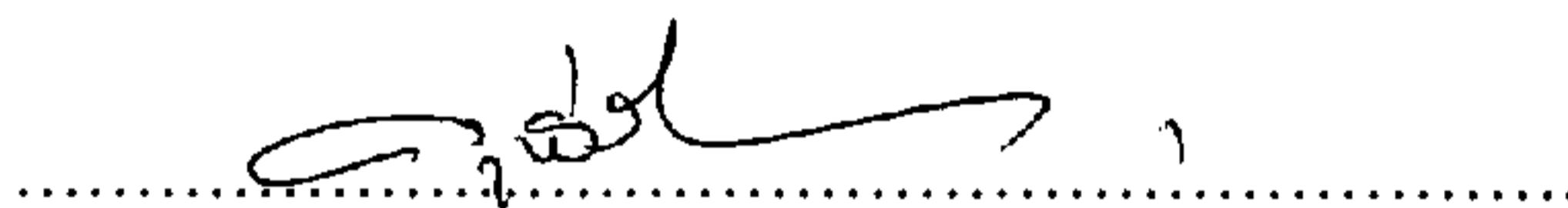
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

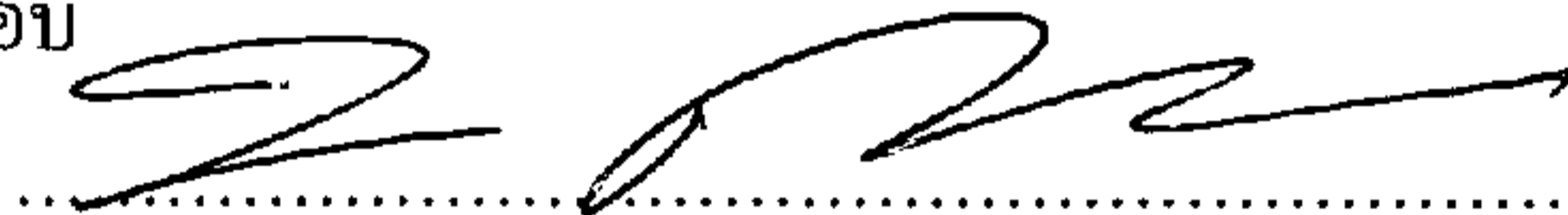
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

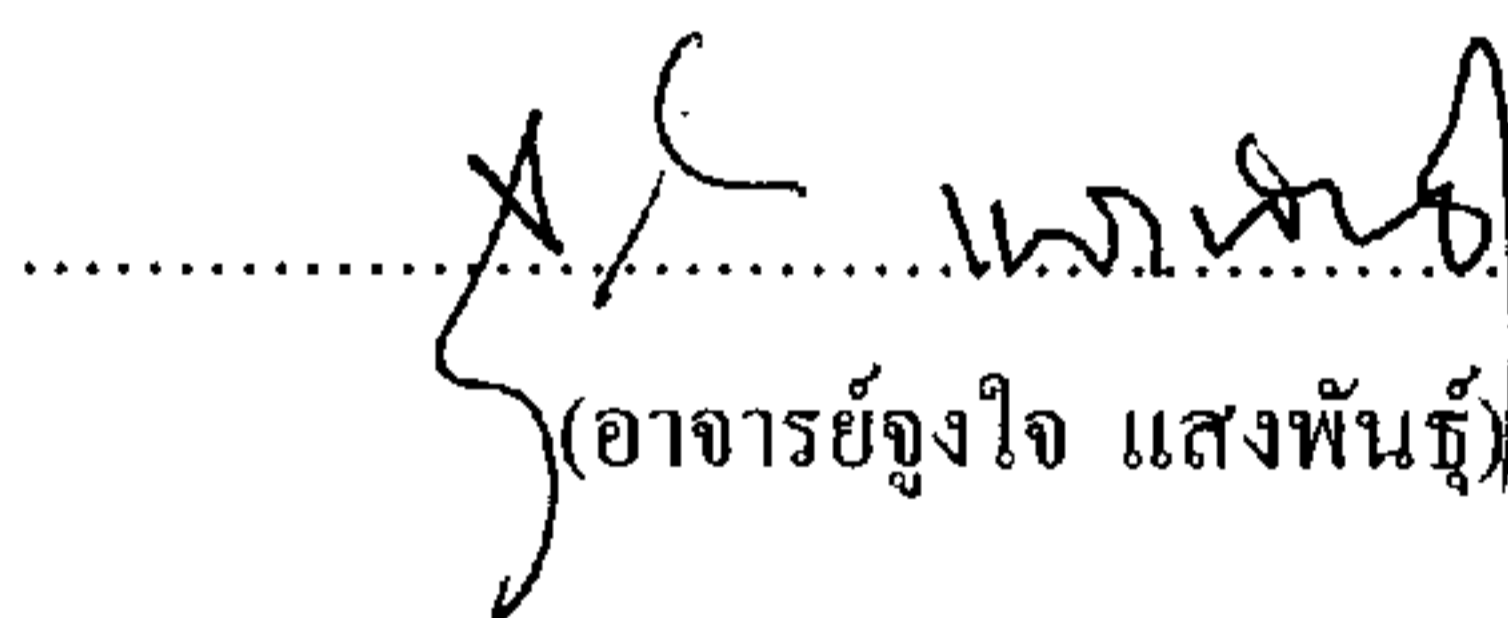
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิมไทย)

คณะกรรมการสอบ

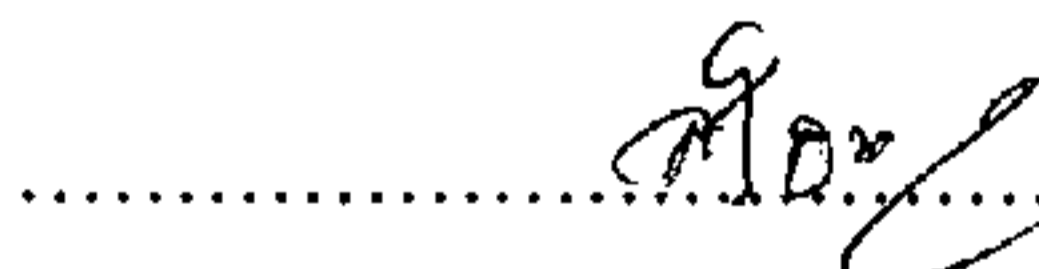
ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์)

กรรมการ

(อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สำอางค์ งามวิชา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)

วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2544

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญ โยอนันตพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ กรรมการ และรองศาสตราจารย์ลำอังก์ งามวิชา กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ และอาจารย์กมล โพธิเย็น ที่กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถาม ทำให้การวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ และขอขอบคุณนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดียิ่ง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังว่า ผลงานวิจัยครั้งนี้จะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ในวงการศึกษาต่อไป

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ข้อจำกัด.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ประวัติความเป็นมาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ.....	6
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต บพิตรพิมุข มหาเมฆ.....	8
หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2536.....	9
ความหมายของแรงจูงใจ.....	15
ประเภทของแรงจูงใจ.....	15
ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	19
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29

บทที่	หน้า
✓ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	55
วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
✓ สรุปผลการวิจัย.....	56
✓ อภิปรายผล.....	58
ข้อเสนอแนะ.....	60
 บรรณานุกรม.....	 62
 ภาคผนวก.....	 66

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว เป็นรายชื่อ.....	36
3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ด้านลักษณะของสถาบัน เป็นรายชื่อ.....	38
4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นรายชื่อ.....	39
5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ด้านปัจจัยทางสังคม เป็นรายชื่อ.....	40
6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นรายชื่อ.....	41
7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	43
8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามผลการเรียน.....	44
9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามภาคการเรียน.....	45
10 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	46
11 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านลักษณะของสถาบัน จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่.....	47
12 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา จำแนกตาม ผลการเรียน.....	48
13 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามผลการเรียน เป็นรายคู่.....	49
14 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ จำแนกตามผลการเรียน เป็นรายคู่.....	49

15 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามผลการเรียน เป็นรายคู่.....	50
16 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามภาคการเรียน.....	50
17 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว เรียงลำดับตามความถี่มากไปหาน้อย.....	51
18 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านลักษณะของสถาบัน เรียงลำดับตามความถี่มากไปหาน้อย.....	52
19 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เรียงลำดับตามความถี่มากไปหาน้อย.....	53
20 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านปัจจัยทางสังคม เรียงลำดับตามความถี่มากไปหาน้อย.....	54

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2545) มีจุดมุ่งหมายมุ่งพัฒนาคนตั้งแต่ปฐมวัยไปจนตลอดชีวิตให้สามารถพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อให้เป็นคนดีมีคุณธรรม มีสุขภาพดี มีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพ และสามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของความเป็นไทย ให้โอกาสคนมีส่วนร่วมคิด ร่วมสร้าง และมีส่วนร่วมช่วยชี้นำกระแสการพัฒนา และเพิ่มขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งพัฒนาคนให้มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้น (ชุติมา เขียมศิริ. 2540 : 36)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานับเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนากำลังคนของประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาและปรับบทบาท เพื่อให้สามารถเป็นแหล่งผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพควบคู่กับการเป็นแหล่งระดม แสวงหา สร้างและเผยแพร่ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป (อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. 2539 : 2 ; อ่างอิงมาจาก ชูตินันท์ แสงหิรัญ. 2537 : 23-24)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ สถาบันอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความต้องการดังกล่าว จึงมุ่งขยายและกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่กลุ่มเป้าหมายและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายดังกล่าวได้มีโอกาสเข้าศึกษาและพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพและโอกาสของตนเอง เพื่อรองรับและสนองความต้องการของผู้เรียนอันเป็นผลมาจากการขยายโอกาสในระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น เพิ่มทางด้านปริมาณการจัดตั้งสถานศึกษาและจัดการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ สถานศึกษาในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ดำเนินการตอบรับแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) จึงเปิดสอนระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2536

เมื่อพิจารณาจากจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี ทั้งสถาบันในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและสถาบันการศึกษาของเอกชน ซึ่งให้เห็นถึงความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาต่าง ๆ ซึ่งแรงจูงใจในการศึกษาระดับปริญญาตรี

ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา และอีกส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการมีและไม่มีงานทำ ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่าน ๆ มา ปรากฏชัดอย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ทุกคนจึงต้องการและใฝ่หา (พจน์ สะเพียรชัย. 2526 : 8) จากสภาพความต้องการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดการศึกษา การแนะแนว และการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

✓ ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจของนักศึกษาโดยรวมและจำแนกตามสาขาวิชา ผลการเรียนและภาคการเรียน โดยกำหนดเป็นความมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามสาขาวิชา ผลการเรียน และภาคการเรียน

✓ สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ทั้ง 5 ด้านต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ทั้ง 5 ด้านต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนภาคการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ทั้ง 5 ด้านต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการศึกษา การแนะแนว และการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (2-3 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จาก 3 สาขาวิชา คือ ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชีทั่วไป และการจัดการ

1.2 กลุ่มตัวอย่างใช้ประชากรทั้งหมด จำนวน 172 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของนักศึกษา จำแนกตาม

2.1.1 สาขาวิชา

2.1.2 ผลการเรียน

2.1.3 ภาคการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ 5 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว

2.2.2 ด้านลักษณะของสถาบัน

2.2.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.2.4 ด้านปัจจัยทางสังคม

2.2.5 ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ข้อจำกัด

การศึกษานี้ถือว่าผลการเรียนของนักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีผลการเรียนเป็นมาตรฐานเดียวกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งที่เป็นเหตุชักนำหรือโน้มน้าวให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ

1.2 ด้านลักษณะของสถาบัน หมายถึง สิ่งที่นักศึกษาเห็นว่าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ แตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ เช่น ชื่อเสียง การเรียนการสอน การสอบคัดเลือก คณาจารย์ ค่าใช้จ่าย สถานที่ตั้ง เป็นต้น

1.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ชักนำหรือโน้มน้าวให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง เพื่อน คนรู้จัก คณาจารย์ หรือตัดสินใจด้วยตนเอง

1.4 ด้านปัจจัยทางสังคม หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาในการได้รับการยอมรับจากเพื่อนหรือบุคคลอื่น การมีบทบาทหน้าที่ในส่วนรวม การได้เลื่อนสถานภาพ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ

1.5 ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาที่จะมีอาชีพที่ก้าวหน้า อาชีพที่สุจริต อาชีพที่มีเกียรติ อาชีพอิสระ การหางานได้ง่าย โอกาสในการเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง การได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน การมีรายได้สูง

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (2-3 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

3. ระดับปริญญาตรี หมายถึง การจัดการเรียนการสอนสายวิชาบริหารธุรกิจ ซึ่งรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเข้าศึกษา มีระยะเวลาในการศึกษา 2-3 ปี

4. สาขาวิชา หมายถึง ประเภทวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในการวิจัยนี้ หมายถึง สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชีทั่วไป และการจัดการ

5. ผลการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

5.1 ต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.50

5.2 ปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.51 - 3.00

5.3 สูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม สูงกว่า 3.00

6. ภาคการเรียน หมายถึง เวลาในการเรียนการสอน แบ่งเป็นภาคปกติ (ในเวลาราชการ)
และภาคสมทบ (นอกเวลาราชการ)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ
2. การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ
3. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2536
4. ความหมายของแรงจูงใจ
5. ประเภทของแรงจูงใจ
6. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
7. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติความเป็นมาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

วิทยาเขตบพิตรพิมุข เดิมชื่อโรงเรียนวัดบพิตรพิมุข ถือกำเนิดเมื่อปี พุทธศักราช 2428 ตามประกาศตั้งโรงเรียนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนขึ้นตามอารามหลวง ในพุทธศักราช 2428 ครั้งนั้น โรงเรียนวัดบพิตรพิมุขได้รับแต่งตั้งให้เป็นโรงเรียนในพระอารามหลวงรุ่นแรก และได้ดำเนินงานทางด้านการศึกษา และปรับปรุงหลักสูตรเรื่อยมา

ในปีพุทธศักราช 2516 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศยกฐานะโรงเรียนวัดบพิตรพิมุข สังกัดกองวิทยาลัย กรมอาชีวศึกษา เป็นวิทยาลัยบพิตรพิมุข สังกัดกองและกรมเดิม ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2516 ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 6 กันยายน พุทธศักราช 2516

ในปีพุทธศักราช 2520 ได้มีพระราชบัญญัติให้ออนกิจการบางส่วนของกรมอาชีวศึกษาไปสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในการโอนครั้งนี้ วิทยาลัยบพิตรพิมุขได้รับโอนไปอยู่ในสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาตามประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 94 ตอนที่ 17 ลงวันที่ 9 มีนาคม พุทธศักราช 2520 และในการโอนครั้งนี้ ให้เปลี่ยนชื่อจากวิทยาลัยบพิตรพิมุข เป็นวิทยาเขตบพิตรพิมุข

เนื่องจากสถานที่ของวิทยาเขตบพิตรพิมุข ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนจักรวรรดินั้นคับแคบมากยากแก่การขยายเนื้อที่และอาคารเรียนให้เพียงพอต่อการขยายการศึกษา จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องหาที่ดินใหม่ให้แก่วิทยาเขตฯ นายกสมาคมนักเรียนเก่าบพิตรพิมุขในพระบรมราชูปถัมภ์ในขณะนั้น คือ นายสัคค์ รัตนศาสตร์ พร้อมด้วยกรรมการของสมาคมฯ ได้ประชุมปรึกษาหารือกันหลายครั้งกับ อาจารย์สายใจ คาลาล์ ผู้อำนวยการในขณะนั้นเพื่อหาและเลือกสถานที่ที่เหมาะสม ในที่สุดก็พอใจที่ดินที่ทุ่งมหาเมฆ ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 19 ไร่ เป็นที่ราชพัสดุอยู่ในความดูแลของกรมธนารักษ์ และได้ดำเนินการจนกระทั่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้วิทยาเขตฯใช้ที่ดินแปลงนี้ได้เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พุทธศักราช 2514

ในปลายปีพุทธศักราช 2519 ทางคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติงบประมาณแผ่นดิน เงิน 10 ล้านบาท ให้วิทยาเขตฯก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่จำนวน 1 หลัง นับเป็นอาคารเรียนหลังแรกที่ตั้งที่ตำบลทุ่งมหาเมฆ ได้เริ่มลงมือก่อสร้างตั้งแต่เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2519 และได้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารเรียนหลังแรก เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2519 เวลา 08.29 น. โดยมี นายสัคค์ รัตนศาสตร์ นายกสมาคมนักเรียนเก่าบพิตรพิมุขในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นประธานพิธี การก่อสร้างได้แล้วเสร็จเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พุทธศักราช 2520 และได้เริ่มเปิดเรียนเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พุทธศักราช 2521 โดยเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกธุรกิจ สาขาวิชาการเลขานุการและการบัญชี และสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2526 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศปรับปรุงการบริหารงานของวิทยาเขตบพิตรพิมุข สังกัดกองงานวิทยาเขต วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาออกเป็น 2 แห่ง คือ ที่แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ แห่งหนึ่ง และที่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา อีกแห่งหนึ่ง ด้วยเหตุที่สถานศึกษาอยู่ห่างไกลกัน เป็นเหตุให้การบริหารงานทั้งในด้านวิชาการ และธุรการไม่สะดวก และคล่องตัวเท่าที่ควร ด้วยเหตุดังกล่าว สภาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในการประชุมครั้งที่ 1/2526 ลงวันที่ 15 เมษายน พุทธศักราช 2526 จึงได้มีมติเห็นสมควรปรับปรุงการบริหารงานของวิทยาเขตบพิตรพิมุขให้เป็น 2 วิทยาเขต ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 23 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พุทธศักราช 2515 ได้ตั้งวิทยาเขตบพิตรพิมุขเป็น 2 วิทยาเขต คือ

1. วิทยาเขตที่ตั้งอยู่ที่แขวงจักรวรรดิ เป็น “วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ”
2. วิทยาเขตที่ตั้งอยู่ที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เป็น “วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ”

ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พุทธศักราช 2526 ประกาศ ณ วันที่ 25 สิงหาคม พุทธศักราช 2526

ในปีการศึกษา 2543 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ เปิดสอน 3 ระดับ คือ

1. ระดับ ปวช. สาขาวิชาการเลขานุการและการบัญชี และสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

2. ระดับ ปวส. สาขาวิชาการเลขานุการ, สาขาวิชาการบัญชี, สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ, สาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาการท่องเที่ยว

3. ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชีทั่วไป, สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ, สาขาวิชาการจัดการ, สาขาวิชาการตลาด

2. การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

วัตถุประสงค์

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครู อาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้ง ระดับปริญญาตรี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาด้านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

ปรัชญาการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนากำลังคนให้มีคุณสมบัติ พร้อมที่จะประยุกต์และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่จะพัฒนากำลังคนระดับผู้บริหารขั้นต้น ที่จะป็นนักบริหารธุรกิจ ครูธุรกิจ หรือนักปฏิบัติการเชิงวิชาการในงานบริหารธุรกิจทั่วไปให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกและเจตคติที่เหมาะสมออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านและเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน

3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่นนั้น

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์นำไปปฏิบัติงานในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงานการอยู่ร่วมกันมีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรมและวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ
6. เพื่อให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ ลำบากในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตย (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2536 : 18-19)

3. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2536

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนได้กำหนดแผนการเรียนในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีชื่อเรียกแผนการสอนตามวิชาชีพเฉพาะ/ วิชาเอกที่เลือกศึกษา
2. ระบบการศึกษา
 - 2.1 การจัดการศึกษา

ใช้ระบบทวิภาค โดยแบ่งเวลาศึกษาในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาบังคับ คือ

ภาคการศึกษาที่หนึ่ง ตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนมิถุนายนเป็นต้นไปรวม 18 สัปดาห์

ภาคการศึกษาที่สอง ตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนพฤศจิกายนเป็นต้นไป รวม 18 สัปดาห์

และอาจเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน ซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ ใช้เวลาศึกษา 6-9 สัปดาห์ โดยให้เพิ่มชั่วโมงคาบการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ
 - 2.2 การคิดหน่วยกิต
 - 2.2.1 รายวิชาบรรยาย (ภาคทฤษฎี) ที่เทียบเท่า 1 คาบต่อสัปดาห์ ตลอดภาคการศึกษา คิดเป็นปริมาณการศึกษา 1 หน่วยกิต

2.2.2 รายวิชาปฏิบัติ (ภาคปฏิบัติ) ใช้เวลาปฏิบัติ 2 ถึง 3 คาบต่อสัปดาห์ ตลอดภาคการศึกษา คิดเป็นปริมาณการศึกษา 1 หน่วยกิต

3. ระยะเวลาศึกษา

3.1 นักศึกษาภาคปกติ

ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตรสำหรับนักศึกษาภาคปกติ 4 ปีการศึกษา อย่างมากไม่เกิน 8 ปีการศึกษา และสำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 7 ภาคการศึกษาปกติ

3.2 นักศึกษาภาคสมทบ

ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตรสำหรับนักศึกษาภาคสมทบ 5 ปีการศึกษา อย่างมากไม่เกิน 10 ปีการศึกษา และสำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 8 ภาคการศึกษาปกติ

4. การลงทะเบียน

4.1 นักศึกษาภาคปกติ

ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต สำหรับภาคฤดูร้อน นักศึกษาจะลงทะเบียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต การลงทะเบียนเรียนเกินกว่าที่กำหนดไว้จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากคณบดีหรือผู้อำนวยการ แต่ต้องไม่เกิน 25 หน่วยกิต ในภาคการศึกษาที่หนึ่งเพียงภาคการศึกษาเดียว

4.2 นักศึกษาภาคสมทบ

ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 16 หน่วยกิต สำหรับภาคฤดูร้อน นักศึกษาลงทะเบียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต

5. การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

5.1 การวัดผลการศึกษา

การวัดผลการศึกษาปฏิบัติตามข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญา พ.ศ.2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2541

ให้คณะและวิทยาเขตที่เปิดสอน จัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ

การประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชา กำหนดเป็นระดับคะแนนต่าง ๆ ซึ่งมีค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต และผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

หลักสูตรการบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2542)

1. ชื่อหลักสูตร

1.1 ชื่อภาษาไทย	หลักสูตรการบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ
1.2 ชื่อภาษาอังกฤษ	Bachelor of Business Administration Program in Business English

2. ชื่อปริญญา

2.1 ชื่อเต็มภาษาไทย	บริหารธุรกิจบัณฑิต (ภาษาอังกฤษธุรกิจ)
2.2 ชื่อย่อภาษาไทย	บธ.บ. (ภาษาอังกฤษธุรกิจ)
2.3 ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ	Bachelor of Business Administration (Business English)
2.4 ชื่อย่อภาษาอังกฤษ	B.B.A. (Business English)

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถเป็นนักวิชาการปฏิบัติการด้านธุรกิจต่างประเทศ เกี่ยวกับการเลขานุการ การติดต่อประสานงาน การประชาสัมพันธ์ การปฏิบัติงานสำนักงาน การท่องเที่ยว การสื่อสารต่างประเทศ และการแปล
2. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการ พนักงานต้อนรับ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน พนักงานแปล พนักงานสื่อสารต่างประเทศ พนักงานธุรการ และมีความเชี่ยวชาญปฏิบัติงานเฉพาะในวิชาการที่เลือกศึกษา
3. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการเตรียมและการวางแผนอย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว และตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล และรับผิดชอบต่อหน้าที่
4. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้มีความคิดริเริ่มและมีความคิดสร้างสรรค์
5. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม มีความประพฤติดี มีจรรยาวัตรอันดีงาม และมีมนุษยสัมพันธ์
6. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

**หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการบัญชีทั่วไป
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2542)**

1. ชื่อหลักสูตร

1.1 ชื่อภาษาไทย	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี
1.2 ชื่อภาษาอังกฤษ	Bachelor of Business Administration Program in Accounting

2. ชื่อปริญญา

2.1 ชื่อภาษาไทย	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี)
2.2 ชื่อย่อภาษาไทย	บธ.บ. (การบัญชี)
2.3 ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ	Bachelor of Business Administration (Accounting)
2.4 ชื่อย่อภาษาอังกฤษ	B.B.A. (Accounting)

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สาขาวิชาการบัญชี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานในหน้าที่นักบัญชีต้นทุน ผู้สอบบัญชี สมุห์บัญชี ผู้ประกอบการและสามารถปฏิบัติงานตามสาขางานที่ได้ศึกษามา
2. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถปฏิบัติงานเชิงวิชาการในงานบริหารธุรกิจทั่วไปเกี่ยวกับการติดต่อประสานงาน การตัดสินใจ การวางแผน การควบคุม และการมอบหมายงาน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตามประเมินผลงานเพื่อเสนอผู้บริหาร
3. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่มมีกึญนิสัยในการค้นคว้าปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล อำนวยการและปฏิบัติการด้วยหลักวิชาการที่มีการวางแผน การปฏิบัติงาน การมอบหมายงาน และการควบคุมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลาและมีคุณภาพซึ่งสามารถวัดผลงานนั้นได้ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ
4. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความสำนึกในจรรยาบรรณวิชาชีพ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม ตลอดจนจรรยาบรรณรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2542)

1. ชื่อหลักสูตร

1.1 ชื่อภาษาไทย	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ
1.2 ชื่อภาษาอังกฤษ	Bachelor of Business Administration Program in Management

2. ชื่อปริญญา

2.1 ชื่อเต็มภาษาไทย	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ)
2.2 ชื่อย่อภาษาไทย	บธ.บ. (การจัดการ)
2.3 ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ	Bachelor of Business Administration (Management)
2.4 ชื่อย่อภาษาอังกฤษ	B.B.A. (Management)

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สาขาวิชาการจัดการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวกับการจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการทางด้านอุตสาหกรรม และการจัดการสำนักงาน
2. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในเชิงวิชาการในด้านการจัดการ การติดต่อประสานงาน การตัดสินใจ การวางแผน การควบคุมและการให้คำแนะนำแก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตามและประเมินผล เพื่อเสนอผู้บริหารระดับสูง ขึ้นไป
3. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีกิจนิสัยในการค้นคว้า ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล อำนวยการและปฏิบัติการด้วยวิธีที่มีการวางแผน การปฏิบัติ การแนะนำ และการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตาม เป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และมีคุณภาพ ซึ่งสามารถวัดผลงานนั้นได้ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ และธำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย
4. เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกทางด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ตรงต่อเวลา มีความสำนึกในจรรยาอาชีพและความรับผิดชอบต่อสังคม
5. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

4. ความหมายของแรงจูงใจ

กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford and Gray. 1970 : 12) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์

กู๊ด (Good. 1973 : 375) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1981 : 314) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ

เอนกกุล กริแสง (2526 : 35) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมและการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งทำให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างเดียวกันไม่เหมือนกัน

จรรยา โกมลบุญย์ (2528 : 27) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง เป็นภาวะการณ์ที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นและชี้แนะแนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองไปสู่เป้าหมายหรือเป็นเครื่องล่อใจ ซึ่งเป็นความต้องการเฉพาะอย่างที่ทำให้ความพึงพอใจแก่บุคคล

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณย์ (2528 : 227) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทักษะคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกในร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม การจูงใจจะมีพลังมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญทั้งสองส่วนนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

สรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งที่เป็นเหตุชักนำหรือโน้มน้าวให้บุคคลตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการของตน

5. ประเภทของแรงจูงใจ

นิภา (ทองไทย) แก้วศรีงาม (2527 : 118-120) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของแรงจูงใจนั้นแบ่งโดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงลักษณะและประเภทของแรงจูงใจ ดังนี้

1. พิจารณาจากขอบเขตของแรงจูงใจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

1.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives) หมายถึง ภาวะของบุคคลที่มีความต้องการที่จะทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยจิตใจของตนเอง (ไม่ต้องมีสิ่งเร้าภายนอกมาล่อ) เช่น ความต้องการภายใน ความสนใจพิเศษ ความตั้งใจ ฯลฯ

1.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motives) หมายถึง ภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทาง และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคล เช่น เป้าหมายหรือการคาดหวังของบุคคล และเครื่องล่อต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรางวัล การลงโทษ รวมถึงการสร้างสถานการณ์ล่อให้เกิดการแข่งขันและการร่วมมือกัน

2. พิจารณาแบ่งจากความต้องการ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

2.1 แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางสรีระตามธรรมชาติ เช่น ความต้องการอาหาร การพักผ่อน การหลีกเลี่ยงอันตราย หรือโรคภัยไข้เจ็บ และความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล

2.2 แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการของบุคคลในอันที่ความต้องการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นในสังคม ต้องการเป็นที่ยอมรับเป็นที่รักของผู้อื่นและต้องการที่จะรักบุคคลอื่น มีความต้องการเป็นผู้นำ เป็นผู้ตาม และรวมถึงความต้องการทางเพศด้วย

2.3 แรงจูงใจความสัมพันธส่วนตัว (Ego-intergration Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการขั้นสูงสุดของบุคคล ซึ่งเป็นความต้องการประจักษ์ในตน ต้องการกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและตามความสามารถของตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกจะเป็นไปในทิศทางที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของชีวิต

3. พิจารณาแบ่งจากระดับความต้องการ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางด้านสรีระทั้งหมด ได้แก่ ความต้องการน้ำ อาหาร อากาศ ความปลอดภัยทางกาย และความต้องการทางเพศ

3.2 แรงจูงใจทางจิตใจ (Psychological Motives) เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อชีวิตน้อยกว่าประเภทแรก แต่แรงจูงใจชนิดนี้จะมีผลทางด้านจิตใจก่อให้เกิดสุขภาพจิตที่ดี ได้แก่ ความต้องการด้านความรัก ความใกล้ชิด ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการศึกษาค้นคว้า ต้องการเป็นที่ยอมรับจากสังคม ฯลฯ

4. พิจารณาแบ่งตามแรงขับ แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

4.1 แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาอาหาร (Vegetative Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการที่บุคคลมีแรงขับในการแสวงหาอาหาร หรือแร่ธาตุต่าง ๆ ที่ร่างกายต้องการ เพื่อที่จะคงดำรงไว้ซึ่งการมีชีวิตอยู่

4.2 แรงจูงใจฉุกเฉิน (Emergency Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับที่มีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งอย่างฉับพลันในขณะที่มีเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือแสดงพฤติกรรมตอบทันทีต่อสิ่งเร้าที่มาอย่างปัจจุบันทันด่วน

4.3 แรงจูงใจเพื่อการศึกษา (Educational Motives) เป็นแรงจูงใจซึ่งเกิดจากแรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้า อยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง เป็นแรงจูงใจที่บุคคลแสวงหาวิชาความรู้โดยไม่ต้องมีคนมาบังคับ

4.4 แรงจูงใจเพื่อการสืบพันธุ์ (Reproductive Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมทางเพศขึ้น

แรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับเหล่านี้ จะไม่สามารถเกิดพร้อมกันได้

เอนกกุล กรีแสง (2526 : 33-39) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่ายและความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในภายหลัง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้

นักจิตวิทยาบางคนแบ่งความต้องการทางสังคมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความต้องการเข้าร่วมพวก เช่น ต้องการความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ต้องการการยกย่องนับถือจากคนในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นรับเป็นสมัครพรรคพวก เป็นต้น ความต้องการทางสังคมอีกประการหนึ่งคือ ความต้องการที่เกี่ยวกับฐานะ ได้แก่ ความต้องการมีอำนาจ ความเด่น ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวตน ซึ่งจะแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางสังคมประกอบกัน แต่ความรุนแรงจะมากน้อยต่างกัน เช่น ในเรื่องความต้องการสะสมสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น แรงจูงใจส่วนบุคคลที่สำคัญและเห็นได้ชัดคือ การติดยา หากไม่ได้เสพแล้วจะเกิดอาการผิดปกติกับร่างกาย สำหรับยาที่ติดยาอย่างรุนแรงอาจถึงกับฆ่าตัวตายหรือก่ออาชญากรรม และอีกประการหนึ่งคือ ระดับความมุ่งมั่น หมายถึง ขอบเขตของความมุ่งมั่นที่กำหนดไว้ ซึ่งแต่ละคนจะตั้งระดับความมุ่งมั่นไว้ไม่เหมือนกันและจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 112-113) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจที่เกิดจากระบบสังคมต่าง ๆ เช่น ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคมและวัฒนธรรม ระบบการศึกษา สาธารณสุข และระบบการเมือง เป็นต้น ระบบเหล่านี้ก่อให้เกิดแรงจูงใจทางสังคมหลายประการ แต่ที่สำคัญพอจะแยกกล่าวได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการรวมกลุ่มของมนุษย์ เพื่อความช่วยเหลือกัน เพื่อความอยู่รอดของสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะมีลำดับลดหลั่นกันเป็นชั้น ๆ ตามลำดับในระบบสังคม ซึ่งแตกต่างกันระหว่างระบบของพวกเจ้าขุนมูลนาย บุคคลธรรมดาและทาส ระบบของสังคมไทยเป็นไปในลักษณะที่เอื้อเพื่อ แสดงไมตรีต่อกัน เรียกว่า ระบบไมตรีสัมพันธ คือ เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรี และตระหนักอยู่เสมอว่า “รู้อะไรไม่รู้รู้จักกัน” บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูงมักจะชอบทำงานร่วมหรือทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่น เช่น ครู หมอ พยาบาล และพนักงานขาย เป็นต้น

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการเป็นผู้นำของบุคคล เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีกหลายอย่าง อันอาจเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม จากความต้องการอำนาจซึ่งจะบันดาลให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตต่อมานี้เองที่ทำให้บุคคลขวนขวายแสวงหาอำนาจกันอย่างมากมาย ทั้งอำนาจที่ชอบธรรมและไม่ชอบธรรม อำนาจนี้จึงมีอยู่ 2 อย่าง คือ อำนาจที่แสดงออกได้อย่างแท้จริงว่า ตนมีอยู่เหนือผู้อื่น คือ สามารถใช้อำนาจนั้นได้กับอำนาจแฝงอยู่ในตัวบุคคล บุคคลต้องการอำนาจนี้เพื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นเท่านั้น บุคคลในทุกสังคมล้วนแต่ต้องการจะมีอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งจากสองอย่างนี้ด้วยกันทั้งนั้น เว้นเสียแต่ว่าแรงขับหรือทิศทางของใครจะมีมากน้อยต่างกันอย่างไรเท่านั้น

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่น ๆ โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับการยกย่องชมเชย หรือจนได้รับรางวัล บุคคลที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้ทำงานได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ

ก. มีความต้องการในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับสูง หรือต้องการทำงานให้ได้มาตรฐานจริง ๆ

ข. เป็นงานสร้างสรรค์ที่บ่งบอกให้รู้ถึงเอกลักษณ์ว่า ชอบงานนั้นอย่าง เป็นชีวิตจิตใจ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานนั้น

ค. เป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน อาศัยความอดทนอย่างยอดเยี่ยม ซึ่งชี้ให้เห็นถึงว่าเป็นผู้ที่ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ มีความตั้งใจที่ยาวนานในการทำงาน

บิช (Beach, 1965 : 111) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือแรงที่ทำให้บุคคลเต็มใจที่จะใช้พลังของตน เพื่อการประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย บิชได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจจากภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการ และอยากแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ตามความพอใจ และยินดีในงานของตน

2. แรงจูงใจจากภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับ การกระตุ้นจากภายนอก จึงทำให้มองเห็นจุดหมายพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่มักจะ ได้รับ แรงจูงใจจากภายนอกทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า แรงจูงใจ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจทางร่างกายและแรงจูงใจทางสังคม โดยแรงจูงใจทางร่างกายเกิดจากความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในร่างกาย ได้แก่ ความ ต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ส่วนแรงจูงใจทางสังคมจะเกิดหลังจากการเรียนรู้ในสังคม อันเป็นความ ต้องการจากการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการ เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนต้องการความสำเร็จในชีวิต สำหรับการแบ่งตามเหตุผลของการแสดง ออกของพฤติกรรมได้แบ่งเป็นแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก โดยแรงจูงใจภายในมีคุณค่า มากกว่าแรงจูงใจภายนอกเพราะพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายในจะมีพลังมากกว่าพฤติกรรมที่เกิด จากแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจภายในปลูกฝังให้เกิดแก่บุคคลได้ยากกว่า

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีชื่อเสียง ได้แก่ ทฤษฎีของมาสโลว์ ซึ่งนิยมเรียกว่า ทฤษฎี ความต้องการของมาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อบุคคล ได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นย่อมจะแสวงหาความต้องการ ในสิ่งอื่นต่อไปอีก ไม่มีวันสิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้นจากต่ำ ไปหาสูง (Hierachy of Needs) คือ เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการใน ขั้นสูงก็จะตามมา ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ (Maslow. 1954 : 80-92)

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของ มนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความ ต้องการเพื่อให้ตนเองมีความปลอดภัย และมีความมั่นคงทางฐานะและงานอาชีพ
3. ความต้องการทางด้านสังคมและการเป็นเจ้าของ (Social and Belonging Needs) เป็น ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกที่ตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ทางสังคม เช่น มีความต้องการเพื่อน ต้องการเป็นที่รักและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of Status Needs) เป็นความต้องการ มีเกียรติยศชื่อเสียง ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ (Self-actualization or Self-realization Needs) ความต้องการนี้นับเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้

สำหรับ โนลส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 91 ; อ้างอิงมาจาก Knowles. 1970) นักการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แยกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ส่วนมากมนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้เพื่อความคงอยู่ของร่างกายในทางการศึกษาผู้ใหญ่คือความต้องการ แลเห็น ได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน หมายความว่าถ้าหากตัวหนังสือเล็กเกินไป เสียงสูงเบาเกินไป เก้าอี้แข็งไป สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จตามความพึงพอใจได้

2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม (Growth Needs) นักจิตวิทยาส่วนมากเห็นตรงกันว่า ความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่น ๆ ของความต้องการ ซึ่งก็ตรงกับความต้องการกระทำตนตามความสามารถ (Self-actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง ผู้ใหญ่ที่มองไม่เห็นอนาคตของตัวเองนั้นเป็นบุคคลที่น่าสงสาร เพราะว่าการมองไม่เห็นความก้าวหน้าในอนาคตของตัวเองทำให้คุณค่าอื่น ๆ ลดลงอย่างมาก จากการศึกษาพบว่าคนที่เกษียณอายุแล้วสามารถทำงานให้เป็นประโยชน์ได้ จะมีการปรับตัวได้ดีกว่าคนที่ไม่สามารถหางานทำหรือทำตนให้เป็นประโยชน์

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Need for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตัวเอง ความต้องการด้านความปลอดภัยทางร่างกาย ถ้าหากความต้องการความมั่นคงไม่ได้รับการสนองตอบ จะเกิดอาการทางพฤติกรรมตามมาด้วย คือ เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงโดยการถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ (The Need for New Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องผจญภัย และการเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้น เมื่อความต้องการด้านนี้เกิดสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความวุ่นใจจนเกิดอาการทางพฤติกรรมเหนื่อยอ่อน ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ รวมทั้งแนวความคิดใหม่ ๆ

5. ความต้องการทางด้านความรัก (The Need for Affection) คนทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งในบางครั้งก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้ อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสังคม คือ ต้องการมีการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ประสบการณ์ ความร่าเริง ความเศร้าโศก ถ้าหากความต้องการด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดอาการ 2 ด้าน คือ การถอนตัวออกจากกลุ่มหรือมีลักษณะก้าวร้าว แสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Need for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกที่ตัวเองมีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ในบางด้านของเขา ความต้องการ

ทางด้านนี้ทำให้เขามีการรวมกลุ่มทางสังคม เป็นชุมชน สถาบันต่าง ๆ ทำให้เขาสามารถแสวงหา สถานภาพและความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วย

นักการศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งมีความเข้าใจในความต้องการเหล่านี้ จะมีส่วนช่วยให้ผู้ใหญ่ลดปัญหา ต่าง ๆ ลงได้อย่างมาก ด้วยการจัดโปรแกรมและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะ เป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การเมือง โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมในการ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น รวมทั้งการจัดโอกาสเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันอบอุ่นระหว่างครูกับ นักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และให้เกิดบรรยากาศความเป็นกันเองมากที่สุด

7. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอา ชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จ ในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (รังรอง สีทองดี. 2535 : 37 ; อ้างอิงมาจาก ประหยัด ทองมาก. 2529 : 48)

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทัศนะด้วยกันดังนี้
เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการดังกล่าว เป็นผลให้บุคคลมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อต่างกัน

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อรุณยา (2526 : 32) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่า แรงจูงใจใน การศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะและโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มี รายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัว

ใครมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ ในการเข้าศึกษาของคนกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือคนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ปฐม นิกมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่าเหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่ง คือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจในการศึกษาต่อ จะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพและเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ แล้วแต่สถานภาพของตัวเองที่เป็นอยู่

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ มีผู้ศึกษาดังนี้

รังรอง สีทองดี (2535 : 253) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส และอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกันแต่นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดือนใจ เกตุษา (2535 : 16) ได้ศึกษาองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกสมัครเข้าเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 พบว่า องค์ประกอบสำคัญ 7 อันดับแรกที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกสมัครเข้าเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเรียงจากอันดับความสำคัญมากไปหาน้อยดังนี้

1. เพราะบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้รับการยอมรับจากสังคมเท่าเทียมกับบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยอื่น
2. เพราะค่าหน่วยกิตถูกกว่าสถาบันการศึกษาเอกชน
3. เพราะมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่จำกัดเวลาเรียน
4. เพราะสามารถทำงานหารายได้ขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียน
5. เพราะได้รับการยอมรับจากสังคมเท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่น

6. เพราะมีโอกาสสำเร็จการศึกษาได้ก่อน 4 ปี เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดสอนภาคฤดูร้อน 2 ครั้ง และยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาสอบซ่อมได้อีกด้วย

7. เพราะการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มาตรฐานเท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่น

นวนฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 85) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจ 6 ด้าน คือ ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน และด้านการเรียนเพื่อรู้ เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน เลือกเรียนหมวดวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน สถานภาพสมรสต่างกัน วุฒิก่อนการศึกษากัน รอบการเรียนต่างกัน และมีอาชีพและรายได้ต่างกัน มีแรงจูงใจในการมาเรียนไม่แตกต่างกัน

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 75) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต รวม 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาคือ สาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจด้านคุณลักษณะส่วนตัวและด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

สว่างจิตร พัทรมณีปกรณ์ (2541 : 48) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพเป็นเหตุจูงใจระดับมาก โดยมีด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุจูงใจน้อย นักศึกษาที่

จบจากสถาบันต่างกัน มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน อาชีพของบิดามารดาต่างกัน ภูมิฐานะต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน

ปรีดา บุญยพุทธิ (2541 : 48) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ วิธีเรียนทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับแรงจูงใจโดยรวม 6 ด้านอยู่ในระดับสูง คือ ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการหนีจากสภาพที่เป็นอยู่ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชนและด้านการเรียนเพื่อรู้ นักเรียนที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระดับรายได้ อาชีพต่างกัน มีระดับแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542 : 73) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน : กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 6 ด้าน คือ ด้านทะเยอทะยานทางการเรียน ความกระตือรือร้นทางการเรียน ความกล้าเสี่ยงทางการเรียน ความรับผิดชอบตนเองทางการเรียน การรู้จักวางแผนทางการเรียน และความมีเอกลักษณ์ทางการเรียนเป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ภูมิฐานะต่างกัน และสาขาวิชาที่เรียนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

พันโทเปรมชัย สโรบล (2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า เหตุจูงใจ 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก นักเรียนเตรียมทหารที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัว หรือผู้ปกครองต่อเดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชย์การ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนเพื่อรู้ เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันและอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

กิ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม (2542 : 65) ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการสอนโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านหลักสูตร ด้านวิธี

การสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันและสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ มีดังนี้

ฮูล (Houle. 1961 : 15-16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะด้านวิชาชีพ
2. มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อขจัดความเหงา
3. มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด

โบเชียร์ (Boshier. 1971 : 3-26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยสร้างเครื่องมือหรือแบบจัดการเข้าเรียนต่อ (Education Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยแบ่งแรงจูงใจเป็น 14 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจด้านความต้องการช่วยเหลือสังคม
2. แรงจูงใจด้านการติดต่อทางสังคม
3. แรงจูงใจด้านการเพิ่มพูนความรู้ตามการชี้แนะของผู้อื่น
4. แรงจูงใจด้านประเทืองปัญญา
5. แรงจูงใจด้านเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพตามการชี้แนะของตนเอง
6. แรงจูงใจด้านการทำตามระเบียบสังคม
7. แรงจูงใจด้านการเตรียมตัวเพื่อการศึกษา
8. แรงจูงใจด้านความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ
9. แรงจูงใจด้านการทดแทนด้านสังคม
10. แรงจูงใจด้านการอยากมีส่วนร่วมในสังคม
11. แรงจูงใจด้านการหลบเลี่ยงรายการโทรทัศน์
12. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย
13. แรงจูงใจด้านการฝึกปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
14. แรงจูงใจด้านการเสริมความรู้ในส่วนที่ขาดอยู่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยี ราชมนกล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมนกล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (2-3 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 จาก 3 สาขาวิชา คือ ภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชีทั่วไป และการจัดการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากประชากรทั้งหมด คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมนกล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (2-3 ปี) ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 172 คน จากสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 64 คน สาขาวิชาการบัญชีทั่วไป จำนวน 72 คน และสาขาวิชาการจัดการ จำนวน 36 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยี ราชมนกล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ ลักษณะของแบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert, 1961) โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคมและด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับได้กำหนดคะแนนไว้ดังนี้ (Gay, 1987:144-151)

แรงจูงใจมากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
แรงจูงใจมาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
แรงจูงใจน้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
แรงจูงใจน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1	คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ขอบเขตของค่าคะแนนข้างต้น แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ขอบเขตตั้งแต่	1.00 - 1.49	หมายถึง มีแรงจูงใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	ขอบเขตตั้งแต่	1.50 - 2.49	หมายถึง มีแรงจูงใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	ขอบเขตตั้งแต่	2.50 - 3.49	หมายถึง มีแรงจูงใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	ขอบเขตตั้งแต่	3.50 - 4.00	หมายถึง มีแรงจูงใจมากที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในแต่ละด้าน

3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามของ อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539), สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540) และสว่างจิตร พัทธมณีปกรณ์ (2541) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีโดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ แล้วจึงแบ่งแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ออกเป็น 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านเหตุผลส่วนตัว
 - 2) ด้านลักษณะของสถาบัน
 - 3) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
 - 4) ด้านปัจจัยทางสังคม
 - 5) ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ
3. สร้างค่านิยมศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
4. เขียนข้อคำถาม ตามค่านิยมศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเหตุผลส่วนตัว 11 ข้อ ด้านลักษณะของสถาบัน 10 ข้อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 9 ข้อ ด้านปัจจัยทางสังคม 7 ข้อ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ 8 ข้อ รวมทั้งหมด 45 ข้อ
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในด้านภาษา ความถูกต้องในเนื้อหาและความครอบคลุมของเป้าหมายตามความมุ่งหมายของการวิจัย
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความชัดเจนของภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำดังนี้
- รศ.นิภา ศรีไพโรจน์ ได้เสนอแนะให้ตรวจสอบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อทั้ง 5 ด้าน มีการก้าวก่ายกันหรือไม่ ให้พิจารณาให้สอดคล้องกับค่านิยมศัพท์ให้ปรับแก้ไขข้อความและคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม
- รศ.ดร.อารี พันธุ์ณี ได้เสนอแนะให้ปรับการใช้ภาษา และการเขียนข้อคำถามให้เป็นรูปธรรม
- อาจารย์กมล โพธิเย็น ได้เสนอแนะให้เพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา เช่น เพศ ภาคการเรียน ภูมิลำเนาของนักศึกษา และปรับข้อความให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ให้เติมคำกริยาว่าต้องการในทุกข้อคำถาม ด้านลักษณะของสถาบัน ให้เติมประธานและกริยาในทุกข้อคำถามว่าวิทยาเขตมี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้เติมท้ายประโยคของทุกข้อคำถามว่าให้เข้าศึกษาในสถาบันแห่งนี้
7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (2-3 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 50 คน วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้การหาค่าร้อยละ 25 ของ กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ จากนั้นใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง คือ ข้อที่มีค่าที่มากกว่าหรือเท่ากับ 1.708 ไว้ใช้ในแบบสอบถาม ได้ข้อคำถามรวมจำนวน 42 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านเหตุผลส่วนตัว 8 ข้อ ด้านลักษณะของสถาบัน 10 ข้อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 9 ข้อ ด้านปัจจัยทางสังคม 7 ข้อ และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ 8 ข้อ

8. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (2-3 ปี) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชีทั่วไป และการจัดการ ให้แจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาในห้องเรียน และได้ติดตามแบบสอบถามจนครบถ้วน กลับคืนมาครบสมบูรณ์ จำนวน 172 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การจัดการทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการกระทำข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. ลงรหัสแบบสอบถามและบันทึกข้อมูล
3. นำข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (Ferguson. 1955 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (Ferguson. 1966 : 62)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร (Edward. 1960 : 101)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
 \bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ
 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำตามลำดับ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α - Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	$\sum S_i^2$	แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_i^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่า t - test

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	\bar{X}_1	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	\bar{X}_2	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	n_1	แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	n_2	แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่สอง

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way of Variance) คำนวณจากสูตร (Ferguson. 1966 : 290)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
	MS_B	แทน Mean Square ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน Mean Square ภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงใช้ Least Significant Difference (LSD) ตรวจสอบความแตกต่างระหว่างคู่ (ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2540 : 201)

Least significant difference (LSD)

สูตร
$$\text{LSD}(\alpha) = t_{\alpha,r} \cdot S_d$$

โดยที่
$$S_d = \sqrt{\text{MSE} \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)} \quad n_i \neq n_j$$

$$r = n - k$$

$\text{LSD}(\alpha)$ แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่มที่ i และ j

MSE แทน ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน

k แทน จำนวนกลุ่มทั้งหมดที่ใช้ทดสอบ

n แทน จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด

$t_{\alpha,r}$ แทน ค่าสถิติจากตารางมาตรฐานที่ระดับ $df = n - k$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – Distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

ตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้จำแนกนักศึกษาตามสาขาวิชา ผลการเรียนรู้ และ ภาควิชาแล้วทำการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ตามตัวแปร ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. สาขาวิชา		
1.1 ภาษาอังกฤษธุรกิจ	64	37.2
1.2 การบัญชีทั่วไป	72	41.9
1.3 การจัดการ	36	20.9
รวม	172	100.0
2. ผลการเรียนรู้		
2.1 ต่ำ	21	12.2
2.2 ปานกลาง	66	38.4
2.3 สูง	85	49.4
รวม	172	100.0
3. ภาควิชาเรียน		
3.1 ภาควิชาสถิติ	75	43.6
3.2 ภาควิชาสหวิทยาการ	97	56.4
รวม	172	100.0

ผลการวิเคราะห์ตาราง 1 พบว่านักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 172 คน จำแนกเป็นสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 สาขาวิชาการบัญชีทั่วไป จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 จำแนกตามผลการเรียนรู้ พบว่า ผลการเรียนรู้ต่ำ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ผลการเรียนรู้ปานกลาง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 ผลการเรียนรู้สูง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 และจำแนกตามภาควิชาเรียน พบว่า ภาควิชาสถิติ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 ภาควิชาสหวิทยาการ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

การวิเคราะห์ในตอนที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามสาขาวิชา ผลการเรียน ภาคการเรียน โดยรวมทุกด้านและแต่ละด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน เป็น 4 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย	ขอบเขตตั้งแต่	1.00 - 1.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	ขอบเขตตั้งแต่	1.50 - 2.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	ขอบเขตตั้งแต่	2.50 - 3.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	ขอบเขตตั้งแต่	3.50 - 4.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจมากที่สุด

ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว เป็นรายชื่อ

แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น	3.59	.52	มากที่สุด
2. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้น	3.14	.64	มาก
3. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้และความสามารถเท่าเทียมผู้อื่น	3.40	.64	มาก
4. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป	3.39	.64	มาก
5. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ	2.97	.76	มาก
6. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้ด้านบริหารธุรกิจเพิ่มขึ้น	3.34	.56	มาก
7. การเข้ามาศึกษาต่อในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการสอบแข่งขันวัดความสามารถของตนเอง	2.80	.76	มาก
8. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการความรู้ให้สามารถไปประกอบอาชีพได้หลายสาขาอาชีพ	3.48	.59	มาก
รวม	3.26	.39	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 2 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ข้อ 1 ($\bar{x} = 3.59$) การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้เพราะต้องการมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น ส่วนข้ออื่นมีแรงจูงใจในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับหนึ่ง คือ ข้อ 8 ($\bar{x} = 3.48$) การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้เพราะต้องการความรู้ให้สามารถไปประกอบอาชีพได้หลายสาขาอาชีพ อันดับสอง คือ ข้อ 3 ($\bar{x} = 3.40$) การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้และความสามารถเท่าเทียมผู้อื่น และอันดับสาม คือ ข้อ 4 ($\bar{x} = 3.39$) การเข้ามาศึกษาใน วิทยาเขตแห่งนี้เพราะต้องการมีความรู้พื้นฐานในการเรียนขั้นสูงต่อไป

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษา ด้านลักษณะของสถาบัน เป็นรายชื่อ

แรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9. วิทยาเขตมีการเรียนการสอนได้มาตรฐาน เท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง	2.86	.65	มาก
10. วิทยาเขตเชี่ยวชาญในการจัดการเรียน การสอนด้านบริหารธุรกิจ	2.94	.58	มาก
11. วิทยาเขตมีขั้นตอนการสอบคัดเลือกเพื่อเข้า ศึกษาต่อไม่ยุ่งยาก	2.58	.69	มาก
12. วิทยาเขตเปิดสอนหลักสูตรที่ตรงกับ ความต้องการของนักศึกษา	2.89	.79	มาก
13. วิทยาเขตมีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ สูง	3.10	.55	มาก
14. วิทยาเขตผลิตผู้สำเร็จการศึกษาได้เป็นที่ ยอมรับในวงการธุรกิจ	3.05	.56	มาก
15. วิทยาเขตมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมาก	2.74	.86	มาก
16. วิทยาเขตมีที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน	3.27	.70	มาก
17. วิทยาเขตมีเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย	2.51	.64	มาก
18. วิทยาเขตมีการส่งเสริมนักศึกษาใน ด้านวิชาการ และด้านกิจกรรมอย่างเต็มที่	2.76	.67	มาก
รวม	2.87	.54	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 3 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้าน
ลักษณะของสถาบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกข้ออยู่ใน
ระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ อันดับหนึ่ง คือ ข้อ 16 ($\bar{x} = 3.27$) วิทยาเขตมีที่ตั้ง
สะดวกต่อการเดินทางมาเรียน อันดับสอง คือ ข้อ 13 ($\bar{x} = 3.10$) วิทยาเขตมีคณาจารย์ที่มีความรู้
ความสามารถสูง และอันดับสาม คือ ข้อ 14 ($\bar{x} = 3.05$) วิทยาเขตผลิตผู้สำเร็จการศึกษาได้เป็นที่ยอมรับ
ในวงการธุรกิจ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นรายชื่อ

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
19. บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้า ศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้	2.82	.80	มาก
20. ญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขต แห่งนี้	2.32	.84	น้อย
21. เพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกันแนะนำให้เข้าศึกษาที่ วิทยาเขตแห่งนี้	2.39	.91	น้อย
22. รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้	1.98	.80	น้อย
23. คนรู้จักแนะนำให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้	2.16	.84	น้อย
24. อาจารย์แนะแนวของสถานศึกษาเดิมแนะนำ ให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้	2.01	.82	น้อย
25. อาจารย์ที่ปรึกษาของสถานศึกษาเดิมแนะนำ ให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้	2.08	.90	น้อย
26. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของวิทยาเขตแนะนำให้ เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้	1.86	.71	น้อย
27. ตัดสินใจด้วยตนเองไม่ฟังพาใคร	3.44	.78	มาก
รวม	2.34	.54	น้อย

ผลการวิเคราะห์ตาราง 4 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับ
มาก 2 ข้อ คือ ข้อ 27 ($\bar{x} = 3.44$) ตัดสินใจด้วยตนเองไม่ฟังพาใคร ข้อ 19 ($\bar{x} = 2.82$) บิดามารดาหรือ
ผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้ ส่วนข้ออื่นเป็นแรงจูงใจในระดับน้อย

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษา ด้านปัจจัยทางสังคม เป็นรายชื่อ

แรงจูงใจด้านปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
28. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้เป็นที่ ยอมรับของสังคม	3.02	.60	มาก
29. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้มีบทบาท หน้าที่ในสังคม	2.83	.61	มาก
30. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้ได้เลื่อน สถานภาพทางสังคม	2.81	.66	มาก
31. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้มีส่วนร่วม ในการพัฒนาสังคม	2.82	.61	มาก
32. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้นำความรู้ ไปช่วยเหลือสังคมได้	3.01	.55	มาก
33. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้ปรับตัว เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ดี	2.88	.49	มาก
34. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้มี การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ในสังคม มากขึ้น	2.92	.55	มาก
รวม	2.90	.42	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 5 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านปัจจัยทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าทุกข้ออยู่ใน
ระดับมาก โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ อันดับหนึ่ง คือ ข้อ 28 ($\bar{x} = 3.02$) การ
ศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม อันดับสอง คือ ข้อ 32 ($\bar{x} = 3.01$) การศึกษาใน
วิทยาเขตแห่งนี้ทำให้นำความรู้ไปช่วยเหลือสังคมได้ อันดับสาม คือ ข้อ 34 ($\bar{x} = 2.92$) การศึกษาใน
วิทยาเขตแห่งนี้ทำให้มีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ในสังคมมากขึ้น

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษา ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นรายชื่อ

แรงจูงใจด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
35. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะ ต้องการมีอาชีพที่ก้าวหน้า	3.34	.58	มาก
36. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะ ต้องการมีอาชีพที่สุจริต	3.47	.58	มาก
37. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะ ต้องการมีอาชีพที่มีเกียรติ	3.36	.65	มาก
38. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะ ต้องการหางานได้ง่ายขึ้น	3.36	.58	มาก
39. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะ ต้องการมีโอกาเลือกงานที่เหมาะสมกับ ตนเองได้	3.36	.57	มาก
40. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะ ต้องการประกอบอาชีพอิสระได้	3.13	.74	มาก
41. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะ ต้องการทำงานในหน่วยงานภาครัฐหรือ ภาคเอกชนได้	3.28	.69	มาก
42. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะ ต้องการให้มีรายได้สูง	3.30	.70	มาก
รวม	3.32	.47	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 6 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ใน
ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ อันดับหนึ่ง คือ ข้อ 36 ($\bar{x} = 3.47$) การเข้ามา
ศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีอาชีพที่สุจริต อันดับสอง คือ ข้อ 39 ($\bar{x} = 3.36$) การเข้ามา
ศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีโอกาสเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเองได้ อันดับสาม คือ ข้อ
38 ($\bar{x} = 3.36$) การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการหางานได้ง่ายขึ้น

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

แรงงใจในการศึกษาต่อ	สาขาวิชา					
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ (N = 64)		การบัญชีทั่วไป (N=72)		การจัดการ (N=36)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.22	.43	3.31	.40	3.25	.32
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	2.84	.34	2.96	.33	2.76	.35
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.35	.55	2.31	.58	2.37	.42
4. ด้านปัจจัยทางสังคม	2.86	.44	2.91	.42	2.97	.40
5. ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ	3.32	.46	3.37	.44	3.24	.53
รวม	2.90	.29	2.96	.33	2.89	.28

ผลการวิเคราะห์ตาราง 7 พบว่า แรงงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
จำแนกตามสาขาวิชา นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจมีแรงงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 2.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านปัจจัยทาง
เศรษฐกิจ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของสถาบัน และอยู่ในระดับน้อย
1 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีทั่วไปมีแรงงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 2.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ
ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านปัจจัยทางสังคม และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการมีแรงงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.89$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ
ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของสถาบัน และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามผลการเรียน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ผลการเรียน					
	ต่ำ (N = 21)		ปานกลาง (N = 66)		สูง (N = 85)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.13	.34	3.21	.40	3.33	.39
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	2.77	.43	2.87	.33	2.90	.33
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.22	.50	2.32	.55	2.39	.53
4. ด้านปัจจัยทางสังคม	2.74	.46	2.94	.42	2.91	.41
5. ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ	3.19	.41	3.26	.51	3.41	.44
รวม	2.79	.32	2.90	.30	2.97	.30

ผลการวิเคราะห์ตาราง 8 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
จำแนกตามผลการเรียน นักศึกษาผลการเรียนต่ำ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 2.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้าน
เหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านปัจจัยทางสังคม และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้าน
บุคคลที่เกี่ยวข้อง

นักศึกษาผลการเรียนปานกลางมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 2.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้าน
เหตุผลส่วนตัว ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของสถาบัน และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้าน
บุคคลที่เกี่ยวข้อง

นักศึกษาผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.97$) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านเหตุผลส่วนตัว
ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของสถาบัน และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามภาคการเรียน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ภาคการเรียน			
	ภาคปกติ (N = 75)		ภาคสมทบ (N = 97)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.25	.42	3.27	.37
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	2.92	.33	2.84	.35
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.30	.55	2.37	.53
4. ด้านปัจจัยทางสังคม	2.85	.43	2.94	.42
5. ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ	3.37	.45	3.29	.48
รวม	2.92	.31	2.92	.30

ผลการวิเคราะห์ตาราง 9 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
จำแนกตามภาคการเรียน นักศึกษาภาคปกติมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 2.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้าน
เหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านปัจจัยทางสังคม และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้าน
บุคคลที่เกี่ยวข้อง

นักศึกษาภาคสมทบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.92$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านเหตุผลส่วนตัว
ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านลักษณะของสถาบัน และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

การวิเคราะห์ในตอนที่ 3 นี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว จำแนกตามสาขาวิชา และผลการเรียน โดยรวมทุกด้านและแต่ละด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ดังแสดงในตาราง 10

และผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยทดสอบค่าที จำแนกตามภาคการเรียน โดยรวมทุกด้านและแต่ละด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 10 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

แรงจูงใจในการเลือกต่อ	สาขาวิชา			df	F
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ \bar{x}	การบัญชีทั่วไป \bar{x}	การจัดการ \bar{x}		
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.22	3.31	3.25	2,169	.9062
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	2.84	2.96	2.76	2,169	4.4105*
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.35	2.31	2.37	2,169	.2022
4. ด้านปัจจัยทางสังคม	2.86	2.91	2.97	2,169	.5192
5. ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ	3.32	3.37	3.24	2,169	.9887
รวม	2.90	2.96	2.89	2,169	.7734

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 10 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา โดยรวมทุกด้าน นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = .7734$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านลักษณะของสถาบัน นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 ซึ่งแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 4.4105$) ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านลักษณะของสถาบัน จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่

สาขาวิชา	Mean Difference	Std.Error	Sig
ภาษาอังกฤษธุรกิจ - การบัญชีทั่วไป	-1.7361*	.8283	.038
ภาษาอังกฤษธุรกิจ - การจัดการ	.7361	1.0044	.465
การบัญชีทั่วไป - การจัดการ	2.4722*	.9841	.013

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 11 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านลักษณะของสถาบัน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจกับสาขาวิชาการบัญชีทั่วไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากับ -1.7361 สาขาวิชาการบัญชีทั่วไปกับสาขาวิชาการจัดการ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากับ 2.4722 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจกับสาขาวิชาการจัดการ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา จำแนกตาม
ผลการเรียน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ผลการเรียน			df	F
	ต่ำ \bar{x}	ปานกลาง \bar{x}	สูง \bar{x}		
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.13	3.21	3.33	2, 169	3.2620*
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	2.77	2.87	2.90	2, 169	1.3081
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.22	2.32	2.39	2, 169	.9617
4. ด้านปัจจัยทางสังคม	2.74	2.94	2.91	2, 169	1.9111
5. ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ	3.19	3.26	3.41	2, 169	3.2645*
รวม	2.79	2.90	2.97	2, 169	3.3191*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 12 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา จำแนกตามผลการเรียน โดยรวมทุกด้าน นักศึกษาผลการเรียนต่ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 นักศึกษา ผลการเรียนปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 นักศึกษาผลการเรียนสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.3191$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเหตุผล ส่วนตัว นักศึกษาผลการเรียนต่ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 นักศึกษาผลการเรียนปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.21 นักศึกษาผลการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ($F = 3.2620$) ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ นักศึกษาผลการเรียนต่ำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 นักศึกษาผลการเรียนปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 นักศึกษาผลการเรียนสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.2645$) ส่วนด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามผลการเรียน เป็นรายคู่

ผลการเรียน	Mean Difference	Std. Error	Sig
ต่ำ-ปานกลาง	-.7121	.7786	.362
ต่ำ-สูง	-1.6706*	.7573	.029
ปานกลาง-สูง	-.9585	.5099	.062

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านเหตุผลส่วนตัว ผลการเรียนต่ำกับสูง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากับ -1.6706 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการเรียนต่ำกับปานกลาง และการเรียนปานกลางกับสูง มีค่าเฉลี่ย
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ จำแนกตามผลการเรียน เป็นรายคู่

ผลการเรียน	Mean Difference	Std. Error	Sig
ต่ำ-ปานกลาง	-.5693	.9259	.540
ต่ำ-สูง	-1.8297*	.9006	.044
ปานกลาง-สูง	-1.2604*	.6063	.039

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 14 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ผลการเรียนต่ำกับสูง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากับ -1.8297 และการเรียน
ปานกลางกับสูง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากับ -1.2604 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ส่วนการเรียนต่ำกับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามผลการเรียน เป็นรายคู่

ผลการเรียน	Mean Difference	Std. Error	Sig
ต่ำ – ปานกลาง	-4.8355	3.2141	.134
ต่ำ – สูง	-6.8280*	3.1261	.030
ปานกลาง – สูง	-1.9925	2.1047	.345

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 15 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา โดยรวมทุกด้าน ผลการเรียนต่ำกับสูง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากับ -6.8280 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเรียนต่ำกับปานกลาง และผลการเรียนปานกลางกับสูง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามภาคการเรียน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ภาคปกติ		ภาคสมทบ		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.25	.42	3.27	.37	-0.31
2. ด้านลักษณะของสถาบัน	2.92	.34	2.84	.35	1.50
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.30	.55	2.37	.53	-0.90
4. ด้านปัจจัยทางสังคม	2.85	.43	2.94	.42	-1.37
5. ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ	3.37	.45	3.29	.48	1.20
รวม	2.92	.31	2.92	.30	.02

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 16 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามภาคการเรียน นักศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 นักศึกษาภาคสมทบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = .02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

ตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

การวิเคราะห์ในตอนที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้
เขียนไว้ในแต่ละด้าน แล้วทำการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ตาราง 17 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านเหตุผลส่วนตัวเรียงลำดับตามความถี่มากไปหาน้อย

แรงจูงใจ	จำนวนความถี่	ร้อยละ
ด้านเหตุผลส่วนตัว		
1. เป็นศิษย์เก่า	11	47.83
2. ต้องการศึกษาให้จบปริญญาตรี	4	17.39
3. ต้องการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ในการทำงานให้มากที่สุด	3	13.04
4. ต้องการมีเพื่อนใหม่	3	13.04
5. มีโอกาสผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ	2	8.70
รวม	23	100.00

ผลการวิเคราะห์ตาราง 17 พบว่า ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ปริญญาตรีของนักศึกษาทางด้านเหตุผลส่วนตัว มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 23 คน เมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อ ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ เป็นศิษย์เก่า คิดเป็นร้อยละ 47.83 ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความคิด
เห็นน้อยที่สุด คือ มีโอกาสผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อคิดเป็นร้อยละ 8.70

ตาราง 18 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านลักษณะของสถาบัน เรียงลำดับตามความถี่มากไปหาน้อย

แรงจูงใจ	จำนวนความถี่	ร้อยละ
<u>ด้านลักษณะของสถาบัน</u>		
1. วิทยาเขตเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง	18	51.43
2. วิทยาเขตมีสภาพแวดล้อมดี ร่มรื่น	10	28.57
3. วิทยาเขตเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงด้านการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ	4	11.43
4. วิทยาเขตมีกฎระเบียบที่เข้มงวด	3	8.57
รวม	35	100.00

ผลการวิเคราะห์ตาราง 18 พบว่า ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านลักษณะของสถาบัน มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 35 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ วิทยาเขตเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 51.43 ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ วิทยาเขตมีกฎระเบียบที่เข้มงวด คิดเป็นร้อยละ 8.57

ตาราง 19 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เรียงลำดับตามความถี่มากไปหาน้อย

แรงจูงใจ	จำนวนความถี่	ร้อยละ
<u>ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง</u>		
1. บุคคลหลายฝ่ายสนับสนุน	7	58.33
2. เพื่อนร่วมงานสนับสนุน	3	25.00
3. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุน	2	16.67
รวม	12	100.00

ผลการวิเคราะห์ตาราง 19 พบว่า ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 12 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ บุคคลหลายฝ่ายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 58.33 ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ผู้บังคับบัญชาสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ตาราง 20 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ด้านปัจจัยทางสังคม เรียงลำดับตามความถี่มากไปหาน้อย

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา	จำนวนความถี่	ร้อยละ
<u>ด้านปัจจัยทางสังคม</u>		
1. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ ทำให้รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคม	4	57.14
2. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้ได้อยู่ในสังคมของคนดี ไม่มีการทะเลาะวิวาทกัน	3	42.86
รวม	7	100.00

ผลการวิเคราะห์ตาราง 20 พบว่า ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาด้านปัจจัยทางสังคม มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 7 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุดคือ การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ ทำให้รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคม คิดเป็นร้อยละ 57.14 ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้ได้อยู่ในสังคมของคนดี ไม่มีการทะเลาะวิวาทกัน คิดเป็นร้อยละ 42.86

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ไม่มีผู้ให้ความคิดเห็น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ผลการเรียนและภาคการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ได้กำหนดประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (2-3 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 172 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเภทเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 42 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามไปจำนวน 172 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาครบสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์จากแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (2-3 ปี) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คำนวณหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับแรงงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา ผลการเรียน และภาคการเรียน โดยรวมทุกด้านและแต่ละด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ
3. เปรียบเทียบแรงงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ แยกเป็นรายด้านและโดยรวม โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้ค่าที (t – test) ในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม และใช้ค่าเอฟ (F – test) ในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป
4. รวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิด แล้วนำมาแจกแจงความถี่คำนวณหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ สรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 1.1 สาขาวิชา นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 172 คน แบ่งเป็นสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 สาขาวิชาการบัญชีทั่วไป จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 และสาขาวิชาการจัดการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9
 - 1.2 ผลการเรียน นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 172 คน แบ่งเป็นผลการเรียนต่ำ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ผลการเรียนปานกลาง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 และผลการเรียนสูง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4
 - 1.3 ภาคการเรียน นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 172 คน แบ่งเป็นภาคปกติ จำนวน 75 คน คิดเป็น ร้อยละ 43.6 และภาคสมทบ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4
2. ระดับแรงงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีแรงงใจโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจมีแรงงใจมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านลักษณะของสถาบัน ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงงใจในระดับน้อย

3. ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสาขาวิชา ผลการเรียน และภาคการเรียน มีดังนี้

3.1 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชีทั่วไป และการจัดการ มีแรงจูงใจด้าน ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านปัจจัยทางสังคมในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจในระดับน้อย

3.2 นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง มีแรงจูงใจ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้าน เหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านปัจจัยทางสังคมในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจูงใจในระดับน้อย

3.3 นักศึกษาภาคปกติและภาคสมทบ มีแรงจูงใจด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านเหตุผล ส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านปัจจัยทางสังคมในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมี แรงจูงใจในระดับน้อย

4. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ผลการวิจัย พบว่า

4.1 นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีโดยรวม ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีแรงจูงใจด้าน ลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า สาขา วิชาการบัญชีทั่วไปมีแรงจูงใจแตกต่างกับสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจและสาขาวิชาการบัญชีทั่วไปมี แรงจูงใจแตกต่างกับสาขาวิชาการจัดการ ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทาง สังคม ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีโดยรวม ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า ผลการเรียนสูงมี แรงจูงใจแตกต่างกับผลการเรียนต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบ ว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว ผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจแตกต่างกับผลการเรียนต่ำ และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจแตกต่างกับผลการเรียนต่ำและผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจแตกต่างกับผล การเรียนปานกลาง ส่วนแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 นักศึกษาที่ศึกษาในภาคการเรียนต่างกัน คือภาคปกติและภาคสมทบ มีแรงจูงใจใน การศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

5. ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

5.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว นักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้ เป็นศิษย์เก่า ต้องการ
ศึกษาให้จบปริญญาตรี และต้องการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานให้มากที่สุด

5.2 ด้านลักษณะของสถาบัน นักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้ วิทยาเขตเป็นสถาบันที่มี
ชื่อเสียง มีสภาพแวดล้อมดี ร่มรื่น และเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ

5.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้ บุคคลหลายฝ่ายสนับสนุน
เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาสนับสนุน

5.4 ด้านปัจจัยทางสังคม นักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้
ทำให้รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคม และอยู่ในสังคมของคนดีไม่มีการทะเลาะวิวาทกัน

5.5 ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ไม่มีผู้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจมีแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมา คือด้าน
เหตุผลส่วนตัว ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านลักษณะของสถาบัน ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจ
ในระดับน้อย

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพสังคมปัจจุบันเห็นว่า การศึกษาเป็นปัจจัย
ที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญแก่การศึกษาโดยมีแนวคิดว่ามี
การศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ได้ดีกว่า ดังนั้นบุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษา
ให้ถึงระดับที่สูงที่สุด (เฉลียว บุรีภักดี. 2527 : 29) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของทิพย์พรรณ
นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32) ที่กล่าวว่าความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทาง
เศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญก็คือ ต้อง
เป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำด้วยเป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัย
ของสว่างจิตร พัทรมณีปกรณ์ (2541 : 8) ที่ได้ศึกษาเรื่องเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์
ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุจูงใจด้าน
ความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด ส่วนเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุจูงใจ
น้อยที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีทั่วไป มีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกับนักศึกษสาขาวิชาการจัดการและสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ นั่นคือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีทั่วไปมีความเชื่อมั่นในหลักสูตรการเรียนการสอน คณาจารย์มากกว่านักศึกษสาขาวิชาการจัดการและสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เนื่องจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ได้เปิดการเรียนการสอนในสาขาวิชาการบัญชี ทั้งในระดับ ปวช. ปวส. และปริญญาตรี แต่สาขาวิชาการจัดการเปิดสอนเฉพาะระดับปริญญาตรีเท่านั้น และนักศึกษสาขาวิชาบัญชีทั่วไปอาจมีความเชื่อมั่นในหลักสูตรการเรียนการสอนมากกว่านักศึกษสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เนื่องจากลักษณะรายวิชาที่จัดให้เรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ส่วนใหญ่จะเป็นการเน้นวิชาในภาคปฏิบัติเป็นส่วนมาก โดยเฉพาะการฝึกปฏิบัติการทางด้านภาษาอังกฤษ ทั้งนี้การเรียนในวิชาภาคปฏิบัติจำเป็นต้องใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และห้องปฏิบัติการในการเรียนการสอนอย่างมาก เมื่อนักศึกษาไม่ได้รับการตอบสนองเท่าที่ควร ทำให้นักศึกษสาขาวิชาการบัญชีทั่วไปมีแรงจูงใจด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกับนักศึกษสาขาวิชาการจัดการและนักศึกษสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกิ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม (2542 : 71) ที่ได้ศึกษาเรื่องสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆตามทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนโดยรวมและทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษสาขาวิชาการบัญชี (บัญชีทั่วไป) และสาขาวิชาการจัดการ (การจัดการทั่วไป) มีทัศนะเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

3. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามผลการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว นักศึกษาผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาผลการเรียนต่ำ และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ นักศึกษาผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจแตกต่างกับนักศึกษาผลการเรียนปานกลางและผลการเรียนต่ำ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษที่มีผลการเรียนดีจะเป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาและในอาชีพสูง ซึ่งแรง

จูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรง คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่น ๆ โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบผลสำเร็จได้รับการยกย่องชมเชย หรือจนได้รับรางวัล (สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2528 : 112-113)

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 84) ที่ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบเป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา จำแนกตามภาคการเรียน พบว่านักศึกษาที่ศึกษาภาคปกติหรือภาคสมทบมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาภาคปกติหรือภาคสมทบ ต่างก็มีความต้องการศึกษาต่อเหมือนกัน หลักสูตรที่ใช้ก็เป็นหลักสูตรเดียวกัน ฉะนั้นไม่ว่าจะเรียนภาคปกติหรือภาคสมทบ จึงมีความเสมอภาคทางการศึกษาเท่าเทียมกัน (นวลฉวี วิศาลศิริกุล. 2538 : 89) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) ที่ว่าคนหนุ่มสาวเข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพ และด้านความรู้เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และนักศึกษาภาคปกติหรือภาคสมทบก็เป็นคนหนุ่มสาวจึงมีความต้องการไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 89) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่เรียนรอบการเรียนต่างกัน มี แรงจูงใจในการมาเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจในระดับสูงสุด คือ ต้องการมีอาชีพที่ก้าวหน้า อาชีพที่สุจริต อาชีพที่มีเกียรติ อาชีพอิสระ หางานง่าย มีโอกาสเลือกงานทำงานในหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน รายได้สูง ผู้วิจัยจึงเสนอว่า อาจารย์ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา โดยคำนึงถึงว่าเนื้อหาวิชานั้นนักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย อีกทั้งการแนะแนวการศึกษาหรือการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษา อาจารย์ผู้ให้คำปรึกษาควรมีบทบาทในการช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักตนเองในด้าน

ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือเลือกประกอบอาชีพได้เหมาะสมกับนักศึกษามากที่สุด และประสบผลสำเร็จในการศึกษาหรือประกอบอาชีพนั้น ด้านการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ควรมีคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอเพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาอื่น ที่เปิดสอนในวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ เพื่อจะได้ทราบถึงความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีกับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ การบัญชีทั่วไป การจัดการ
2. ควรมีการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อีก 4 แห่ง คือ วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, 2528.
- กิ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม. สภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2542. อัดสำเนา.
- จรูญ โกมลบุญย์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2528
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. “ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและการเลือก,” วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 16(2) : 17-23 ; ธันวาคม 2524 - มกราคม 2525.
- เฉลียว บุรีภักดี. ปัญหาและความต้องการด้านสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทยในทศวรรษหน้า. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. 2527.
- ชุตินา เจียมศิริ. “การพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย,” พัฒนาวิชาชีพครู. 36-37 ; มกราคม 2540.
- ดวงเดือน พันธุมาวิน. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : 2518.
- เตือนใจ เกตุษา. “องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกสมัครเข้าเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532,” วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 6(3) : 16-25 ; กันยายน - ธันวาคม 2535.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. “เรียนเพื่ออะไร,” วิทยาจารย์. 81(4) : 32-36 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2526.
- เทคโนโลยีราชมงคล, สถาบัน, การบริหารงานในวิทยาเขต : วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2536.
- เทคโนโลยีราชมงคล, สถาบัน, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2542). กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2542.
- เทคโนโลยีราชมงคล, สถาบัน, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2542). กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2542.
- เทคโนโลยีราชมงคล, สถาบัน, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2542). กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2542.
- นวลฉวี วิศาลศิริกุล. แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2538. อัดสำเนา.

- นิภา (ทองไทย) แก้วศรีงาม. จิตวิทยาองค์การ. กรุงเทพฯ : ภาควิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.
- บพิตรพิมพ์ มหาเมฆ, วิทยาเขต. คู่มือเข้าศึกษาและระเบียบปฏิบัติ ปีการศึกษา 2538. กรุงเทพฯ : ทวีการพิมพ์, 2538.
- ปฐม นิคมานนท์. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร, 2528.
- ปรีดา บุญยพุทธิ. แรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับในจังหวัดนนทบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2541. อัดสำเนา.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน : กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2542. อัดสำเนา.
- เปรมชัย สโรบล (พันโท). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2542. อัดสำเนา.
- พจน์ สะเพียรชัย. “การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน,” วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 17(2) : 7-16 ; ธันวาคม 2525 - มกราคม 2526.
- รังรอง สีทองดี. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, 2535. อัดสำเนา.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2528.
- สมชัย เจนจตุรงค์. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชย์การ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2542. อัดสำเนา.
- สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน. องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ , 2540. อัดสำเนา.
- สมศรี ชูส่งแสง. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการศึกษาต่อของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่ขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2532. อัดสำเนา.

- สว่างจิตร พัทรมณีปกรณ์. เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2541. อัดสำเนา.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้วัยผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2538.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- อัมพร ณ สงขลา. เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539. อัดสำเนา.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2539. อัดสำเนา.
- เอนกกุล กริแสง. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3 พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2526.
- Beach, Dale S. Personal. The Management of People of Work. New York : Macmillan Book Company, 1965.
- Boshier, Roger W. "Motivation Orientations of Adult Education Participants : A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology," Adult Education. 1(21) ; 1971.
- Cronbach, Lee Joleph. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York : Harper, 1970.
- Ferguson, G. A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York : McKraw- Hill, 1966.
- Gay, L. R. Educational Research "Competengies for Analysis and Application. 3rd ed Columbus : Merrill Publishing Company, 1987.
- Good, Cater V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill, 1973.
- Guilford, John S. And , David E Gray. Motivation and Modern Management. London : Harper & Row Publishers, 1970.
- Hilgard, Erwst R. Introduction to Psychology. 8th ed San Diego : Harcourt Brace Tovanorich, 1983.
- Houle, Cyril O. The Inquiring Mind. Madison, Wisc., : University of Wisconsin Press, 1961.
- Maslow, A. H. Motivation and Personality. New York : Harper & Row, 1954.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. รศ.นิภา ศรีไพโรจน์
ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รศ.ดร.อารี พันธุ์มณี
ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์กมล โพธิเย็น
อาจารย์ 3 ระดับ 8 แผนกวิชาภาษาไทย
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าคำตอบในแต่ละข้อ
เพียงคำตอบเดียว

1. ขณะนี้ท่านกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาใด

- สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- สาขาวิชาการบัญชีทั่วไป
- สาขาวิชาการจัดการ

2. ผลการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง)

- คะแนนเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.50
- คะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.51 - 3.00
- คะแนนเฉลี่ยสะสม สูงกว่า 3.00

3. ท่านศึกษาในภาคการเรียนใด

- ภาคปกติ
- ภาคสมทบ

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ท่าน
ตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมากน้อยเพียงใด โดยขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓
ในช่องที่ตรงกับระดับของแรงจูงใจ ซึ่งมี 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
1. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้และ ความสามารถมากขึ้น.....	✓

จากตัวอย่างแสดงว่า ท่านมีความคิดเห็นว่าการเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมี
ความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้นเป็นแรงจูงใจระดับมากที่สุด ทำให้ท่านตัดสินใจศึกษาต่อระดับ
ปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านเหตุผลส่วนตัว				
1. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้และ ความสามารถเพิ่มขึ้น.....
2. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้เพราะต้องการสร้าง ความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้น.....
3. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้และ ความสามารถเท่าเทียมผู้อื่น.....
4. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้ พื้นฐานในการเรียนขั้นสูงต่อไป.....
5. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการได้รับ ประสบการณ์ใหม่ๆ.....
6. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีความรู้ด้าน บริหารธุรกิจเพิ่มขึ้น.....
7. การเข้ามาศึกษาต่อในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการสอบ แข่งขันวัดความสามารถของตนเอง.....
8. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการความรู้ให้ สามารถไปประกอบอาชีพได้หลายสาขาอาชีพ.....

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านลักษณะของสถาบัน				
9. วิทยาเขตมีการเรียนการสอนได้มาตรฐานเท่าเทียม กับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง.....
10. วิทยาเขตเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนด้านบริหาร ธุรกิจ.....
11. วิทยาเขตมีขั้นตอนการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อไม่ยุ่งยาก				
12. วิทยาเขตเปิดสอนหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของ นักศึกษา.....
13. วิทยาเขตมีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถสูง.....
14. วิทยาเขตผลิตผู้สำเร็จการศึกษาได้เป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ
15. วิทยาเขตมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมาก.....
16. วิทยาเขตมีที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน.....
17. วิทยาเขตมีเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย.....
18. วิทยาเขตมีการส่งเสริมนักศึกษาในด้านวิชาการ และ ด้านกิจกรรมอย่างเต็มที่.....

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
<u>ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง</u>				
19. บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขต แห่งนี้.....
20. ญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้.....
21. เพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกันแนะนำให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้....
22. รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้.....
23. คนรู้จักแนะนำให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขตแห่งนี้.....
24. อาจารย์แนะแนวของสถานศึกษาเดิมแนะนำให้เข้าศึกษาที่ วิทยาเขตแห่งนี้.....
25. อาจารย์ที่ปรึกษาของสถานศึกษาเดิมแนะนำให้เข้าศึกษาที่ วิทยาเขตแห่งนี้.....
26. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของวิทยาเขตแนะนำให้เข้าศึกษาที่วิทยาเขต แห่งนี้.....
27. ตัดสินใจด้วยตนเองไม่ฟังพาใคร.....

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านปัจจัยทางสังคม				
28. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้เป็นที่ยอมรับของ สังคม.....
29. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้มีบทบาท หน้าที่ในสังคม....
30. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้ได้เลื่อนสถานภาพทางสังคม
31. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา สังคม.....
32. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้นำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ได้.....
33. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้ปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ดี.....
34. การศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ทำให้มีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ต่าง ๆ ในสังคมมากขึ้น.....

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ				
35. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีอาชีพที่ ก้าวหน้า.....
36. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีอาชีพที่ สุจริต.....
37. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีอาชีพที่ มีเกียรติ.....
38. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการหางานได้ง่าย ขึ้น.....
39. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการมีโอกาสเลือก งานที่เหมาะสมกับตนเองได้.....
40. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการประกอบ อาชีพอิสระได้.....
41. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการทำงานใน หน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนได้.....
42. การเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ เพราะต้องการให้มีรายได้สูง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

นอกจากแรงจูงใจดังกล่าว ท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

ด้านเหตุผลส่วนตัว

.....

ด้านลักษณะของสถาบัน

.....

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

.....

ด้านปัจจัยทางสังคม

.....

ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ

.....

รายวิชา

หลักสูตรปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2536

1.	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ศึกษาไม่น้อยกว่า	35 หน่วยกิต
1.1	กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต	โดยเลือกศึกษาจากวิชาต่อไปนี้	
	01-110-004	มนุษย์กับสังคม Man and Society	3(3-0-3)
	01-110-005	มนุษย์สัมพันธ์ Human Relations	3(3-0-3)
	01-110-006	สังคมกับสิ่งแวดล้อม Society and Environment	3(3-0-3)
	01-110-007	ชุมชนกับการพัฒนา Community and Development	3(3-0-3)
	01-110-351	สังคมวิทยาอาชีพ Occupational Sociology	3(3-0-3)
	01-110-353	ประชากรศาสตร์เบื้องต้น Introduction to Demography	3(3-0-3)
	01-110-355	ระเบียบวิธีวิจัย Research Methodology	3(3-0-3)
	*01-120-001	การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม Life and Social Skills	3(3-0-3)
	01-120-351	การควบคุมสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม Social Control and Social Change	3(3-0-3)
	01-120-353	การแก้ปัญหาสังคม Critical Issue in Social Problems	3(3-0-3)
	01-130-001	สังคมกับเศรษฐกิจ Society and Economic	3(3-0-3)
	01-140-001	สังคมกับการปกครอง Society and Government	3(3-0-3)

หมายเหตุ วิชาที่มี * เป็นวิชาบังคับ

1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 3 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากวิชาต่อไปนี้		
01-210-001	การเขียนรายงานและการใช้ห้องสมุด Report Writing and Library Usage	3(3-0-3)
01-220-001	จิตวิทยาทั่วไป General Psychology	3(3-0-3)
01-220-009	เทคนิคการพัฒนาบุคลิกภาพ Personality Development Techniques	3(3-0-3)
01-230-001	ปรัชญาเบื้องต้น Introduction to Philosophy	3(3-0-3)
01-230-002	ตรรกวิทยาเบื้องต้น Introduction to Logic	3(3-0-3)
01-230-007	ศาสนาเปรียบเทียบ Comparative Religions	3(3-0-3)
01-240-002	ไทยศึกษา Thai Studies	3(3-0-3)
01-240-007	อารยธรรมเปรียบเทียบ Comparative Civilization	3(3-0-3)
01-250-001	มนุษย์กับวรรณกรรม Man and Literature	3(3-0-3)
1.3 กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากวิชาต่อไปนี้		
1.3.1 วิชาภาษาไทย		
01-310-101	ภาษาไทย 1 Thai 1	3(3-0-3)
01-320-352	เทคนิคการเขียน Writing Techniques	3(3-0-3)
01-320-352	การเขียนรายงานทางวิชาชีพ Professional Report Writing	3(3-0-3)
01-310-353	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร Thai for Communication	3(3-0-3)

1.3.2 วิชาภาษาอังกฤษ

01-320-005	สนทนาภาษาอังกฤษ English for Everyday Use	3(3-0-3)
01-320-011	การอ่าน 1 Reading 1	3(3-0-3)
01-320-012	การอ่าน 2 Reading 2	3(3-0-3)
01-320-013	การเขียน 1 Writing 1	3(3-0-3)
01-320-014	การเขียน 2 Writing 2	3(3-0-3)
01-320-017	ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ 1 English for Career 1	3(3-0-3)
01-320-018	ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ 2 English for Career 2	3(3-0-3)
*01-320-101	ภาษาอังกฤษ 1 English 1	3(3-0-3)
*01-320-102	ภาษาอังกฤษ 2 English 2	3(3-0-3)

หมายเหตุ วิชาที่มี * เป็นวิชาบังคับ

1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 12 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากวิชาต่อไปนี้

13-010-120	คณิตศาสตร์ทั่วไป General Mathematics	3(3-0-3)
13-011-320	แคลคูลัส 1-1 Calculus 1-1	3(3-0-3)
13-011-321	แคลคูลัส 1-2 Calculus 1-2	3(3-0-3)
13-014-109	มนุษย์กับวิทยาศาสตร์ชีวภาพ Man and Biological Sciences	3(3-0-3)

13-041-104	วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม Environmental Science	3(3-0-3)
13-121-240	สถิติ 1 Statistics 1	3(3-0-3)
13-121-341	สถิติ 2 Statistics 2	3(3-0-3)

1.5 กลุ่มพลศึกษา หรือนันทนาการหรือกิจกรรม 2 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากวิชาต่อไปนี้

01-610-001	พลศึกษา Physical Education	1(0-2-1)
01-610-023	กิจกรรมเข้าจังหวะ Rhythmic Activities	1(0-2-1)
01-620-001	นันทนาการ Recreation	1(0-2-1)
01-630-001	กิจกรรม 1 Activities 1	1(0-2-1)
01-630-002	กิจกรรม 2 Activities 2	1(0-2-1)
01-630-007	สวัสดิศึกษา Safety Education	1(0-2-1)

2. หมวดวิชาเฉพาะ ศึกษาไม่น้อยกว่า 99 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ 45 หน่วยกิต ให้ศึกษาจากวิชาต่อไปนี้

2.1.1 วิชาบังคับ 39 หน่วยกิต ศึกษาจากวิชาต่อไปนี้

05-110-106	กฎหมายธุรกิจ 1 Business Law 1	3(3-0-3)
05-110-216	การภาษีอากร Taxation	3(3-0-3)
05-110-211	การวิเคราะห์ธุรกิจเชิงสถิติ Statistical Analysis in Business	3(3-0-3)

05-210-102	หลักการตลาด Principles of Marketing	3(3-0-3)
05-310-101	หลักการจัดการ Principles of Management	3(3-0-3)
05-410-101	การบัญชีขั้นต้น 1 Introduction to Accounting 1	3(3-0-3)
05-410-102	การบัญชีขั้นต้น 2 Introduction to Accounting 2	3(3-0-3)
05-550-251	การใช้คอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจ Use of Computers in Business	3(3-0-3)
05-610-205	การเงินธุรกิจ Business Finance	3(3-0-3)
05-711-101	เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1 Microeconomics 1	3(3-0-3)
05-711-102	เศรษฐศาสตร์มหภาค 1 Macroeconomics 1	3(3-0-3)
05-810-201	ภาษาไทยเพื่อสื่อสารธุรกิจ 1 Thai for Business Communication 1	3(3-0-3)
05-820-220	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ English for Business Communication 1	3(3-0-3)
2.1.2 วิชาเลือก 6 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากวิชาต่อไปนี้		
05-110-105	จิตวิทยาธุรกิจ Business Psychology	3(3-0-3)
05-110-226	มนุษยสัมพันธ์ธุรกิจ Human Relations in Business	3(3-0-3)
05-110-212	ธุรกิจระหว่างประเทศ International Business	3(3-0-3)
05-310-209	เทคนิคการจัดการสมัยใหม่ Modern Management Techniques	3(3-0-3)

05-410-103	การบัญชีการเงิน Financial Accounting	3(3-0-3)
05-420-201	การบัญชีเพื่อการจัดการ Accounting for Management	3(3-0-3)
05-510-203	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร Management Information System	3(3-0-3)
05-721-202	เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ Economic Analysis	3(3-0-3)
05-810-203	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ 2 Thai for Business Communication 2	3(3-0-3)
05-820-225	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ 2 English for Business Communication 2	3(3-0-3)
05-820-207	การฟังและการพูดภาษาอังกฤษทางธุรกิจ Listening and Speaking in Business English	3(3-0-3)

2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ 39 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาตามกลุ่มวิชาดังต่อไปนี้

2.2.1 กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

05-820-101	การใช้ภาษาอังกฤษทางธุรกิจ 1 Business English Usage 1	3(3-0-3)
05-820-102	การใช้ภาษาอังกฤษทางธุรกิจ 2 Business English Usage 2	3(3-0-3)
05-820-202	การอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ Reading in Business English	3(3-0-3)
05-820-205	การแปลภาษาอังกฤษทางธุรกิจ Translation in Business English	3(3-0-3)
05-820-207	การฟังและการพูดภาษาอังกฤษทางธุรกิจ Listening and Speaking in Business English	3(3-0-3)
05-820-225	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ 2 English for Business Communication 2	3(3-0-3)
05-820-317	การเขียนรายงานธุรกิจภาษาอังกฤษ English Business Report Writing	3(3-0-3)

05-820-321	การอภิปรายเชิงธุรกิจ 1 Meetings and Business Interaction 1	3(3-0-3)
05-821-431	ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ English for Public Relations	3(3-0-3)
05-820-432	ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว English for Tourism Business	3(3-0-3)
05-820-448	ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม English for Hotel Business	3(3-0-3)
05-820-457	ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการค้าระหว่างประเทศ English for International Business and Trade	3(3-0-3)
05-820-459	ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอทางธุรกิจ English for Business Presentations	3(3-0-3)

2.2.2 กลุ่มวิชาการบัญชีทั่วไป

05-410-204	การบัญชีชั้นกลาง 1 Intermediate Accounting 1	3(3-0-3)
05-410-205	การบัญชีชั้นกลาง 2 Intermediate Accounting 2	3(3-0-3)
05-410-307	การบัญชีชั้นสูง 1 Advanced Accounting 1	3(3-0-3)
05-410-308	การบัญชีชั้นสูง 2 Advanced Accounting 2	3(3-0-3)
05-410-309	ทฤษฎีการบัญชี Accounting Theory	3(3-0-3)
05-410-411	สัมมนาการบัญชี Seminar in Accounting	3(3-0-3)
05-420-303	การบัญชีต้นทุน 1 Cost Accounting 1	3(3-0-3)
05-420-304	การบัญชีต้นทุน 2 Cost Accounting 2	3(3-0-3)

05-520-305	การบัญชีบริหาร Managerial Accounting	3(3-0-3)
05-430-301	ระบบบัญชี Accounting Systems	3(3-0-3)
05-430-304	การสอบบัญชี Auditing	3(3-0-3)
05-430-305	การบัญชีภาษีอากร Taxation Accounting	3(3-0-3)
05-430-412	รายงานการเงิน Financial Reports	3(3-0-3)

2.2.3 กลุ่มวิชาการจัดการ

05-310-203	ทฤษฎีองค์การ Organization Theory	3(3-0-3)
05-310-207	พฤติกรรมองค์การ Organization Behavior	3(3-0-3)
05-310-315	ระบบข้อมูลเพื่อการวางแผนการบริหาร Planning Management Information System	3(3-0-3)
05-310-413	การจัดการระหว่างประเทศ International Management	3(3-0-3)
05-310-425	การบริหารโครงการ Project Management	3(3-0-3)
05-310-427	การบริหารธุรกิจขนาดย่อม Small Business Management	3(3-0-3)
05-310-428	การบริหารเชิงกลยุทธ์ Strategic Management	3(3-0-3)
05-310-432	การสัมมนาการจัดการ Seminar in Management	3(3-0-3)
05-320-202	การบริหารทรัพยากรมนุษย์ Human Resource Management	3(3-0-3)

05-320-305	ภาวะผู้นำ Leadership	3(3-0-3)
05-330-315	การเพิ่มผลผลิต Productivity	3(3-0-3)
05-330-301	การบริหารการผลิต Production Management	3(3-0-3)
05-340-305	การจัดการสำนักงาน Office Management	3(3-0-3)

2.3 กลุ่มวิชาเลือก 15 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากวิชาต่อไปนี้

2.3.1 กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

05-820-318	การอ่านหนังสือพิมพ์อังกฤษ Reading in English Newspapers	3(3-0-3)
05-820-319	การเขียนโครงการธุรกิจเป็นภาษาอังกฤษ English for Business Project Writing	3(3-0-3)
05-820-323	การอ่านอภิปรายเชิงธุรกิจ 2 Meetings and Business Interaction 2	3(3-0-3)
05-820-325	การอ่านตีความเอกสารทางธุรกิจ Business Documentary Interpretation	3(3-0-3)
05-820-327	การติดต่อและเจรจาทางการค้า English for Trade Communication and Negotiation	3(3-0-3)
05-820-438	ภาษาอังกฤษเพื่อการส่งออก English for Export	3(3-0-3)
05-820-446	เทคนิคการจดบันทึกและการย่อความทางธุรกิจ Note-taking and Summarizing Techniques in Business	3(3-0-3)

2.3.2 กลุ่มวิชาการบัญชีทั่วไป

05-330-301	การบริหารการผลิต Production Management	3(3-0-3)
05-330-303	การวางแผนและการควบคุมการผลิต Production Planning and Control	3(3-0-3)

05-330-318	ระบบคลังสินค้าโรงงาน Factory Warehousing System	3(3-0-3)
05-330-429	การวิเคราะห์การลงทุนในงานอุตสาหกรรม 3 Industrial Investment Analysis	3(3-0-3)
05-410-309	ทฤษฎีการบัญชี Accounting Theory	3(3-0-3)
05-410-410	การบัญชีระหว่างประเทศ International Accounting	3(3-0-3)
05-410-411	สัมมนาการบัญชี Seminar in Accounting	3(3-0-3)
05-420-305	การบัญชีบริหาร Managerial Accounting	3(3-0-3)
05-420-306	การวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ Budgetary Planning and Control	3(3-0-3)
05-420-408	การบริหารสินค้าคงคลัง Inventory Management	3(3-0-3)
05-420-409	การวางแผนและการควบคุมทางบัญชี Controller ship	3(3-0-3)
05-420-412	ระบบบัญชีต้นทุนเฉพาะกิจการ Directed Studies in Cost Accounting	3(3-0-3)
05-420-413	การจัดการต้นทุน Cost Management	3(3-0-3)
05-430-302	การบัญชีรัฐบาล Governmental Accounting	3(3-0-3)
05-430-305	การบัญชีภาษีอากร Taxation Accounting	3(3-0-3)
05-430-306	การบัญชีเฉพาะกิจการ Specialized Accounting	3(3-0-3)
05-430-307	การบัญชีธนาคาร Bank Accounting	3(3-0-3)

05-430-308	การบัญชีธุรกิจพาณิชย์นาวี Marine Accounting	3(3-0-3)
05-430-309	กฎหมายเกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสอบบัญชี Legal for Aspects to Auditing Professional	3(3-0-3)
05-430-410	การตรวจสอบภายใน Internal Auditing	3(3-0-3)
05-430-411	การวางรูปแบบระบบบัญชี Accounting System Formation	3(3-0-3)
05-430-412	รายงานการเงิน Financial Reports	3(3-0-3)
05-430-413	ปัญหาการสอบบัญชี Problems in Auditing	3(3-0-3)
05-430-415	ปัญหาการบัญชีภาษีอากร Taxation Accounting Problems	3(3-0-3)
05-430-416	การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอบบัญชี Auditing Practice	3(3-0-3)
05-440-301	การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำบัญชี Computer Application to Accounting	3(3-0-3)
05-440-303	การวางระบบบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์ Accounting System Design by Computer	3(3-0-3)
05-440-305	โปรแกรมภาษาโคบอลเพื่อการประมวล ข้อมูลทางการบัญชี COBOL Programming for Accounting Application	3(3-0-3)
05-440-306	โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี Software Package for Accounting	3(3-0-3)
05-440-408	การใช้คอมพิวเตอร์ในการตรวจสอบบัญชี Computer Application to Auditing	3(3-0-3)
05-440-410	การตรวจสอบและการควบคุมสารสนเทศ Computer System Control and Audit	3(3-0-3)
05-610-322	การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน Financial Report Analysis	3(3-0-3)

05-716-301	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม Industrial Economic	3(3-0-3)
2.3.3 กลุ่มวิชาการจัดการ		
05-310-203	ทฤษฎีองค์การ Organization Theory	3(3-0-3)
05-310-205	ธุรกิจกับสิ่งแวดล้อม Business and Environment	3(3-0-3)
05-310-309	การวิเคราะห์ธุรกิจเชิงปริมาณ Quantitative Analysis in Business	3(3-0-3)
05-310-313	จิตวิทยาองค์การ Organization Psychology	3(3-0-3)
05-310-413	การจัดการระหว่างประเทศ International Management	3(3-0-3)
05-310-422	การบริหารความขัดแย้งในองค์การ Organization Conflict Management	3(3-0-3)
05-310-428	การบริหารเชิงกลยุทธ์ Strategic Management	3(3-0-3)
05-330-303	การวางแผนและการควบคุมการผลิต Production Planning and Control	3(3-0-3)
05-330-306	การวางแผนและการควบคุมงานอุตสาหกรรม Industrial Planning and Controlling	3(3-0-3)
05-330-314	นโยบายและมาตรฐานการควบคุมงาน อุตสาหกรรม Policy and Industrial Standard Control	3(3-0-3)
05-330-420	การวิจัยอุตสาหกรรม Industrial Research	3(3-0-3)
05-330-424	การวิเคราะห์โครงการลงทุน Investment Feasibility Study	3(3-0-3)
05-330-426	การวิเคราะห์แนวโน้มธุรกิจและการลงทุน Business Trend and Investment Analysis	3(3-0-3)

05-330-433 ระบบการจัดการในโรงงานอุตสาหกรรม 3(3-0-3)
Industrial Management Systems

05-330-438 ปัญหาพิเศษในการบริหารอุตสาหกรรม 3(3-0-3)
Special Topics in Industrial Management

วิชาชีพเลือกอาจเลือกจากกลุ่มวิชาชีพกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งของวิชาเอกอื่น ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต โดยนับเป็นวิชาโท

หรือ อาจเลือกเป็นวิชาที่เหลือในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะรวมกันกับกลุ่มวิชาอื่น ๆ ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ซึ่งไม่นับเป็นวิชาโท

หรือ อาจเลือกวิชาใดวิชาหนึ่งในแต่ละวิชาเอก รวมกันไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ซึ่งไม่นับเป็นวิชาโท

หรือ อาจจะเลือกศึกษาจากสาขาวิชาชีพอื่น วิชาชีพวิชาใดวิชาหนึ่งรวมกันไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นชอบ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

นักศึกษาเลือกวิชาใดก็ได้อีกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต วิชาเหล่านี้อาจเป็นวิชาที่เปิดสอนในคณะ หรือเป็นวิชาที่เปิดสอนโดยคณะอื่น ๆ ในระดับปริญญาตรี โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่ขอยกเว้น

ในกรณีที่นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชีโดยวิธีเทียบโอนหน่วยกิต และผ่านการทดสอบพื้นฐานความรู้ความสามารถ ขอยกเว้นรายวิชา โดยแยกตามหมวดได้ดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 35 หน่วยกิต ขอยกเว้น 14 หน่วยกิต ดังรายละเอียดดังนี้
 - 1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ขอยกเว้น 3 หน่วยกิต
 - 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ขอยกเว้น 3 หน่วยกิต
 - 1.3 กลุ่มวิชาภาษา ขอยกเว้น 3 หน่วยกิต
 - 1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ขอยกเว้น 3 หน่วยกิต
 - 1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาหรือนันทนาการหรือกิจกรรม ขอยกเว้น 2 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาเฉพาะ 99 หน่วยกิต ขอยกเว้น 39 หน่วยกิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ขอยกเว้น 3 หน่วยกิต

05-110-106	กฎหมายธุรกิจ	3(3-0-3)
05-210-102	หลักการตลาด	3(3-0-3)
05-310-101	หลักการจัดการ	3(3-0-3)
05-410-101	การบัญชีขั้นต้น 1	3(3-0-3)
05-410-102	การบัญชีขั้นต้น 2	3(3-0-3)
05-711-101	เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1	3(3-0-3)
05-711-102	เศรษฐศาสตร์มหภาค 1	3(3-0-3)
05-810-201	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ 1	3(3-0-3)

2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ ขอยกเว้น 15 หน่วยกิต

05-410-204	การบัญชีขั้นกลาง 1	3(3-0-3)
05-410-205	การบัญชีขั้นกลาง 2	3(3-0-3)
05-410-307	การบัญชีขั้นสูง 1	3(3-0-3)
05-420-303	การบัญชีต้นทุน 1	3(3-0-3)
05-430-301	ระบบบัญชี	3(3-0-3)

2.3 กลุ่มวิชาชีพเลือก

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

รวมหน่วยกิตที่ขอยกเว้น 56 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 140 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตคงเหลือของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี โดยวิธีเทียบโอนหน่วยกิต (140-56) 84 หน่วยกิต

สำหรับนักศึกษาที่ต้องการมีคุณสมบัติขอขึ้นทะเบียนผู้สอบบัญชีรับอนุญาตให้เรียนวิชาการบัญชีดังนี้เพิ่มเติม โดยวัดระดับคะแนนพอใจ (S) และไม่พอใจ (U) โดยนับเป็นหน่วยกิตรวมในหลักสูตร

05-410-103	การบัญชีการเงิน	3(3-0-3)
05-410-204	การบัญชีขั้นกลาง 1	3(3-0-3)
05-410-205	การบัญชีขั้นกลาง 2	3(3-0-3)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาววิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	67 ถนนบริพัตร แขวงบ้านบาตร เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100
ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงาน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ 878 ถนนอาคารสงเคราะห์ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสีตบุตรบำรุง
พ.ศ. 2527	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนครูณพิทยาพานิชยการ
พ.ศ. 2529	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพานิชยการพระนคร
พ.ศ. 2531	บริหารธุรกิจบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา-การเลขานุการ) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. 2544	การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ